Свого не цурайтесь . . .
І чужому научайтесь,
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 201. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЖОВТНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 28, 1966 No. 201. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 27 жовтня, 1966

В АМЕРИЦІ

З КЕЙПУ КЕННЕДІ 26-го ЖОВТНЯ випустили новий комунікаційний сателіт, який має „стояти" над Пацифіком та бути одним із тих сателітів, які впродовж найближчих двох років зможуть передавати телевізійні й радіові передачі до всіх місцевостей у світі. Цей сателіт випустили за допомогою ракети — підсилювача Дельта-Кентавр. Другий такий сателіт мають випустити 23-го листопада цього року. Покищо цей сателіт кружляє довкола Землі. Впродовж найближчих двох днів його мають „затримати" на висоті 22,300 миль, де він кружлятиме на цій висоті з такою самою швидкістю, як обертається Земля, і внаслідок цього буде над тим самим її місцем.

ЗБІЛЬШУВАННЯ ЧИСЛА НАСЕЛЕННЯ вимагає великих змін в різних ділянках цієї країни. Про це говорив президент Американського Соціологічного Товариства професор соціології в Шикагівськім університеті д-р Філіп Гавзер в Ню Йорку на зборах оголошеневих аґенцій. Він казав, що населення ЗДА в 1960-му році становило 180 мільйонів. Тепер воно виносить коло 197 мільйонів. Коли так сильно збільшується число населення, то треба дбати про збільшення числа нових варстатів праці, про більше число клясових приміщень і число учителів, про кращі транспортові можливості, про більше мешканевих одиниць, щоб не зменшувати життєвого стандарту американців.

КРАЙОВИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ порадив республіканським кандидатам на конґресменів, щоб не користувалися тим матеріялом, який їм вислали були минулого місяця, бо цей матеріял не відповідає правді і невірно передає промову президента Джансона. Цей відклик стався на вимогу безпартійного Комітету Справедливих Практик у виборчій кампанії, який очолює відомий республіканець, колишній посадник міста Сінсіннеті в Огайо Чарлз П. Тефт. Президент промовляв 30-го червня в ДеМойні Айова, про інфляцію, і республіканці невірно передавали зміст цієї промови у своїх промовах під час виборчої кампанії.

НІКСОН ТВЕРДИТЬ, ЩО ЗБІЛЬШЕННЯ прибуткових податків в 1967-му році спричинить економічну рецесію. Колишній віце-президент заявив на пресовій конференції, що Уряд президента Джансона повинен був збільшити прибуткові податки вже в квітні або в червні цього року, і тоді це збільшення податків не було б небезпечним для економіки. На думку Ніксона тепер економіка вже стала „м'якою і губчастою". Ніксон рекомендує, щоб економіку тепер оздоровлювати за допомогою зменшення федеральних видатків на необоронні цілі. Але не треба зменшувати видатків на освіту і на опіку над здоров'ям.

Переведені опитування свідчать про те, що намагання Уряду закінчити війну у В'єтнамі збільшують число прихильників Демократичної партії. Опитування виявляють, що число тих, які бажають сильніших змагань до миру у В'єтнамі від січня ц.р. дотепер, збільшилося з 52-ох до 56-ох відсотків. Дехто гадав, що війна у В'єтнамі допоможе республіканським кандидатам виграти вибори. Тепер виявляється, що мирові заходи демократичного Уряду здобувають прихильність серед виборців для прихильників президента Джансона, це значить для демократів.

У СВІТІ

В ЄМЕНІ РОЗСТРІЛЯНО сімох високих старшин і урядовців з яких один ще в минулому тижні був міністром для справ єменських племен. Усіх їх судили й засудили за „державну зраду", якою насправді була їхня опозиція проти єгипетського ставленика, президента Абдуллаха ель-Саляла. Коло 300 найвидатніших членів опозиції арештовано й коло 140 осіб стануть внедовзі перед судами за „зраду". В Єгипті поставили під домашній арешт двох останніх прем'єрів, які намагалися осягнути порозуміння з єменськими монархістами, на спільному протиєгипетському фронті. Єгипет тримає в Ємені між 50.000 до 70.000 війська і править там, як у колонії.

У ШТУТТҐАРТІ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ПОЧАВСЯ 25 жовтня ц. р. судовий процес проти 16-ох колишніх ґестапівців, безпосередньо винуватих у винищенні десятків тисяч жидів у Львові. Деяким з них закидають, що вони стріляли жидів на вулицях Львова за те, що якийсь жид чи жидівка не кланялися ґестапівцям. Зі Львова вивозили також жидів до кацету в Белзці, де всіх їх винищувано.

В БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ВІДБУЛАСЬ гаряча дебата над законом про замороження цін і платень, при чому проти того закону різко виступили й деякі члени урядової Партії праці. Один з них, 70-літній Емріс Юз, демонстраційно вийшов з залі, коли міністер господарства Майкел Стюарт признав, що за непослух тому законові можна буде в'язнити робітників.

ЕСПАНСЬКА КОРДОННА СТОРОЖА ЗАМКНУЛА НА КОЛОДКУ залізну браму на шляху між еспанським континентом та Гібралтаром. З Еспанії до Гібралтару допускають тільки робітників, які йдуть пішком, але й цей рух може бути кожної хвилини припинений. Губернатор Гібралтару генерал Джералд Летбері заповів переставлення життя й господарства Гібралтару на рейки самовистачальности, з туристами, що будуть прибувати кораблями та через північну Африку, а не від сторони Еспанії.

„КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА" У МОСКВІ СТВЕРДИЛА, що теперішня комуно-китайська преса атакує Совєтський Союз гірше, як це роблять американські газети. Між іншим, большевики обурені, що китайський пропаґандивний апарат горлає про приготування Совєтського Союзу до аґресивної війни проти Китаю — у союзі з Америкою! В минулий понеділок китайські „червоноґвардійці" знову напали на совєтську амбасаду у Пейпінґу.

УРЯД ЛЯОСУ, МАЛОЇ ДЕРЖАВИ, ЩО СУСІДУЄ З В'ЄТНАМОМ, ЗВЕРНУВСЯ до уряду Таї (Сіяму) з просьбою видати останнього команданта ляоського летунства, генерала Тао Ма, який разом з 11 летунськими старшинами й пільотами втік до Сіяму після невдачної спроби державного перевороту. Коли з одного ляоського літака бунтарі скинули бомбу на головну кватиру ляоської армії, у віддалі яких 30 ярдів стояли амбасадори ЗДА й Британії, які саме прибули туди, щоб перестерегти ляоського команданта армії, що грозить бунт летунства.

ПРЕЗ. ДЖАНСОН НА ОСТРОВІ КОРРЕГІДОР

Перед своїми несподіваними відвідинами американських військових з'єднань у Південному В'єтнамі президент Джансон побував на Острові Коррегідор, відомому із довготривалих боїв під час другої світової війни. На фото: през. Линдон Б. Джансон (посередині) із своєю дружиною та філіппінським президентом Маркосом (зліва) оглядають старі гармати на цьому острові.

У пожежі на літаконосці „Оріскені" згинули 43 особи

Сайґон. — На американському літаконосці „Оріскені", який разом з літаконосцями „Костеллейшен" і „Френклін Д. Рузвелт" становлять частину Сьомої морської фльоти і перебувають на водах недалеко берегів В'єтнаму, вибухла в середу 26 жовтня вечером пожежа, в якій згинули 43 особи, здебільша морські старшини, які в той час були у своїх кабінах і не встигли вибігти та передертись крізь палаючі переходи. Слідство виявить безпосередню причину пожежі, але вона почалася, мабуть, у відділі, де викликувано світлини, що їх привозили летуни - обсерватори з своїх летунських місій над Північний В'єтнам. Надзвичайно метка й геройська акція всієї залоги та наспілих пожежних сторож з інших кораблів захоронила той велетень - корабель від куди більшої катастрофи, миттю відмежувавши від вогню склади бомб і ракет та відіславши геть більшість бомбардувальників і гелікоптерів: тільки два гелікоптери знищені та кілька джетів легко пошкодовані. Після трьох годин найбільш енергійної акції опановано пожежу. Літаконосець негайно відплив до доків Манілі для направи.

Еклі проти дотеперішньої економічної політики Уряду

Вашинґтон. — Голова Президентової Ради Економічних Дорадників Ґарднер Еклі заявив у промові в Південному Іллинойському Університеті, що Уряд повинен змінити свою економічну політику, та не зменшувати числа безробітних, як це було досі, за допомогою збільшування прибуткових податків і зменшування федеральних видатків, бо такий спосіб поборювання інфляції задорого коштує. На думку голови Ради Економічних Дорадників в Білому Домі треба зменшувати число безробітних цим способом, що треба вишколювати нефахових робітників, щоб вони могли дістати затруднення в економіці країни, яка потребує фахівців в різних промислах, в яких відчувається щораз більший брак. Таке становище Еклі напевно викличе спротив зорганізованого робітництва і також робітників негритянського населення, які підтримують теперішню політику Уряду в ділянці поборювання безробітних. Зміна становища Еклі не свідчить про те, що зараз настане раптовна зміна в урядовій економічній політиці. Демократичні Уряди від 1961-го року старалися підтримувати економіку цим способом, що збільшували її рух за допомогою збільшування податків або зменшування федерального бюджету. Економіка таким способом залишила більше грошей в кишенях населення, яке могло купувати більше товарів і цим збільшувало рух в економіці. Коли число безробітних зменшилося до нижче чотирьох мільйонів, треба число безробітних зменшувати за допомогою перевишколу нефахових робітників, бо це вони становлять залізне ядро між безробітними.

Д-р Себін закликає до об'єднаних зусиль для боротьби проти перестуди

Оклагома Сиіті. — Професор Університету в Сінсіннеті і винахідник вакцини проти вірусів поліо д-р Алберт Себін заявив, що дотеперішнє поборювання так званої загальної перестуди відбувається нескоординованим способом, за допомогою партизанки, а не відкритої війни проти цієї недуги, внаслідок якої щороку втрачається коло ста мільйонів днів людської праці. Покищо не знаємо причини цієї недуги, яку спричиняють віруси, але число цих вірусів виносить коло 80, тому важко знайти таку вакцину, яка забезпечувала б проти вірусів навіть тоді, коли б вони були відокремлені. Д-р Себін пропонує знайти лік, який не дозволяв би вірусам розмножуватися в людському організмі. Досі випродуковувано різні вакцини проти перестуди, але вони не завжди є успішні тому, що число вірусів цієї недуги є велике. Подібно дїється і зі справою поборювання інфлюенци. Тому найлегше буде поборювати перестуду за допомогою ліків, які не допускали б до розмножування вірусів.

ПРЕЗИДЕНТ НЕСПОДІВАНО ВІДВІДАВ ВОЯКІВ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Маніля, Філіппіни. — Президент Джансон зробив в середу 26 жовтня ц. р. несподівану подорож до Південного В'єтнаму. Він перелетів джетом з Філіппін до американської військової бази в затоці Камрань, перелетівши 735 миль за годину й 40 хвилин на висоті 27.000 стіп і прибув до названої бази о год. 4.30 пополудні. Він перевів на тій базі кругло три години між вояками, розмовляв з ними й давав їм автографи, виголосив коротку імпровізовану промову, відвідав місцевий шпиталь, повечеряв у вояцькій харчівні та перевів декорацію високими військовими відзначеннями кількох старшин, при чому й заскочив головного команданта американських збройних сил генерала Вільяма Вестморленда, давши йому Медалю за видатну службу. Президент рішився на ту подорож головно під впливом арґументів генерала Вестморленда, який вказував за велике значення таких несподіваних відвідин для моралі американських вояків у В'єтнамі. У товаристві Президента були генерал Вестморленд, який прилетів на ту військову базу з Манілі на кілька годин швидше, щоб приготовити прийняття Президента, а також невеликий почот, що прилетів разом з Президентом — державний секретар Дін Раск, амбасадор у Південному В'єтнамі Генрі Кебот Ладж і інші, як також група кореспондентів, які до останньої хвилини не знали, куди їх везуть. На летовищі у Камрані привітали президента Джансона президент Південного В'єтнаму Нґуєн Ван Тіє і прем'єр Као Кі, але вони відлетіли відтіль до віддаленого за кількасот миль Сайґону. На час перебування президента Джансона в отому військовому таборі видалено відтіль всіх в'єтнамців, лякаючись, що між ними можуть бути комуністичні аґенти. У своїй короткій промові до кількох тисяч вояків на базі Камрані Президент заявив їм, що він не міг бути в тій частині світу й не відвідати їх. Він урочисто обіцяв їм, що він „не залишить їх на призволяще", як не залишить 15 мільйонів південно-в'єтнамського народу й кількасот мільйонів інших азійців, яким загрожує ворожа аґресія. Президент прославляв вояків та з'ясував їм, що ціллю їхньої боротьби проти комуністів є „переконати аґресора, що аґресія не виплачується". Президент признав, що в Америці існують критики В'єтнамської війни, але запевняв, що вони становлять незначну меншість та що величезна більшість американського народу з подивом і пієтизмом ставиться до геройства вояків, що воюють за добру справу за тисячі миль від своєї батьківщини. Президент бажав усім воякам, щоб вони ціло й здорово вернулися та запевнював їх, що Уряд робить все можливе, щоб довести до якнайшвидшого закінчення тієї війни. Президент Джансон особливо прославляв у своїй промові двох мужів — генерала Вестморленда та державного секретаря Діна Раска, який, мимоходом кажучи, є полковником резерви. Відвідини Президента у Південному В'єтнамі разом із подорожжю туди й назад тривали несповна 6 годин, під час яких не всі на Філіппінах здавали собі справу, що президент Джансон відвідав був вояків у В'єтнамі. Газети пригадують, що тільки президент Ф. Д. Рузвелт відвідав був американське військо в Казаблянці у Марокко з початком 1943 року та що Д. Л. Айзенгавер полетів був до Кореї пізньою осінню 1952 року, зараз після обрання його на президента ЗДА, у виконанні своєї передвиборчої обіцянки, що коли він стане президентом, то подбає про якнайшвидше закінчення Корейської війни.

Президент оглянув на Філіппінах історичну фортецю Коррегідор, де 6 травня 1942 року японці взяли в полон кругло 12.000 американського війська, та інші місця, відомі з історії американсько - японської війни. Президент відлетів з Філіппін 27 ц. м. до Таї (Сіяму), звідкілля полетить ще до Малайзії і Південної Кореї.

Політична головна кватира НАТО перенесена з Парижу до Брюсселю

Париж. — Всі 15 членських держав Атлантійського Союзу (НАТО), прийняли 26 ц.м. одноголосну постанову перенести головну кватиру постійної Ради НАТО з Парижу до Брюсселю. Франція, яка відкликала була всі свої збройні сили з інтеґрованих збройних сил НАТО, заявила була, що вона не виступає з НАТО, як політичного союзу і дала пізнати, що вона не має нічого проти того, щоб політична головна кватира НАТО залишилась у Парижі. Але всі інші 14 членських держав рішили були, що коли Франція видалила головну військову кватиру, то немає глузду залишати там політичний центр. Щоб не опинитись ізольованою, в незручному становищі, представник Франції приєднався до рішення — перенести осідок постійних політичних репрезентантів 15-ох членських держав при НАТО — до бельгійської столиці Брюсселю. Всі технічні справи має поладнати генеральний секретар НАТО Манліо Брозіо з бельгійським урядом. Водночас уповноважено генерала Лаймена Лемніцера, головного команданта НАТО, щоб він переговорив справу перебування на території Західньої Німеччини двох французьких дивізій: всі німецькі збройні сили належать до НАТО, ото ж річ іде про співпрацю з французьким військом, яке туди не належить.

В Торонті відбувся Перший Конґрес Канадійського ТУСМ

Торонто. — У днях 22-23 жовтня 1966 року, в залі „Українського Дому" відбувся Перший Конґрес Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського в Канаді. Активну участь в нарадах Конґресу взяли студенти-делеґати з Монтреалю, Оттави, Ошави, Гамільтону, Лондону, Торонта та з інших університетських осередків. Господарем з'їзду був Торонтський осередок ТУСМ, голова якого й відкривав Перший Конґрес. Президію очолив Роман Сеньків з Оттави. У програмі Конґресу, крім суто організаційно - програмових справ, ще були: доповідь ідеологічного референта ГУ ТУСМ мґр. Юрія Шимка, звіти, панельна дискусія на тему „Актуальність українського визвольного руху серед студенства на чужині", обговорення ділових і актуальних питань та обрання першої на Канаду Крайової Управи ТУСМ. У висліді Конґресу обрано краєву Управу ТУСМ, до якої увійшли: Роман Сеньків (Оттава-Монтреаль) голова, Юрій Горіх (голова Торонтського Осередку) — перший заступник і орг. реф., Степан Кузь (Лондон) другий заступник голови і реф. зовнішніх справ, Марта Чолій (Монтреаль) — секретар, Богдан Вальків (Монтреаль) — скарбник, Леся Бандера (Торонто) і Наталка Дяків (Монтреаль) — пресові референти.

КОНЦЕРТ ІЇ І ЛЮБА МАЦЮКІВ В ЛМКЛЮБІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Відомі українські співаки — Ія і Любо Мацюк виступлять в суботу 29 жовтня ц. р. із своїм концертом у Філядельфії. Відбудеться концерт заходами місцевого Летратурно - Мистецького Клюбу. В неділю 30 жовтня Ія і Любо Мацюки виступатимуть на Листопадовій Академії в Шикаґо.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ В ШИКАҐО

Шикаґо. — Заходами Ліґи АУП — Відділ УККА відбудеться тут у неділю 30 жовтня ц. р. о 5-ій год. по пол. в залі Школи Шопена Святочна Академія для відзначення 48-их роковин Листопадового Чину. У мистецькій частині програми передбачені виступи Ії та Люба Мацюків, які виконають в'язанку стрілецьких пісень, оркестри СУМА під керівництвом п. Голіяна та збірна мельодеклямація Школи Українознавства Учительської Громади. Будуть також промова й доповідь. Перед Академією о годині 4:30 по пол в Катедральному Храмі св. о. Миколая буде відпраавлений молебень з панахидою за полягли та померлих під час Визвольних Змагань.

О. ІРИНЕЙ НАЗАРКО ПЕРЕЇЖДЖАЄ З РИМУ ДО КАНАДИ

Едмонтон. — Відомий український церковний діяч й історик Впр. о. Іриней Назарко, дотеперішній ректор Духовної Семінарії ім. св. Йосафата в Римі, переїжджає незабаром, з огляду на стан свого здоров'я, до Канади. За інформацією тижневика „Українські Вісті" з 20 жовтня ц. р., новим ректором Семінарії мав би стати о. Ієронім Химій. Офіційного повідомлення, про його призначення ще не було.

„ЛЕТЮЧИЙ КОРАБЕЛЬ" У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — У найближчу неділю , 30 жовтня ц. р., о год. 4-ій по пол.., в залі „Фешен Інституту" відбудеться тут прем'єра нової театральної вистави для дітей п. н. „Летючий корабель", п'єси-казки на 3 дії, пера Анатоля Шияна, з прологом молодої поетеси й письменниці Ірини Шумилович-Шуварської. Цю п'єсу підготовила й виведе на сцені артистка Українського Театру й талановита рецитаторка Ліда Крушельницька, яка вже від двох років веде Студію Мистецького Слова, перебравши її від Олімпії Добровольської. Виконавцями будуть наші діти, які м. ін. виконають чудовий дитячий балет, що його підготовила пріма - балерина Рома Прийма - Богачевська. Оригінальні костюми запроєктовані Лідією Крушельницькою; декорацію сцени приготовив студ. Тарас Гірняк; музика композитора проф. д-ра Ігоря Соневицького, який спеціяльно створив для цієї п'єси.

„МЕТОДОЛОГІЯ І ПЕРІОДИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ В КАНАДІ"

Вінніпеґ. — На таку тему 16 жовтня відбулася в УВАН доповідь, що її виголосив адвокат із Саскатуну Юліян Стечишин. Доповідач вказав, що в писанні історії українців Канади повинні бути застосовані історичні і критичні методи; користуватися треба не тільки джерелами з іміґраційного та громадянського департаментів, а теж пресою, окремими публікаціями тощо. В документах судових процесів за церкви — сказав він — є багато цікавого матеріялу для історика. Доповідач поділяє історію українців Канади на три періоди: т. зв. піонерська доба, доба між двома світовими війнами та найновіша доба. Ю. Стечишин готує свою історію в двох мовах: українській й англійській. Він сподівається, що книжка мовою англійською появиться вже в наступному році.

МАРІЯ ГОРДИНСЬКА ЗДОБУЛА ПЕРШЕНСТВО В ШКІЛЬНОМУ КОНКУРСІ

Дрейк, Норт Дакота. — 15-річна донька д-ра Богдана й Ірени Гординських, піяністка Марія Гординська, здобула першість в Конкурсі авдицій середніх шкіл у Бісмарку, влаштованому у зв'язку з конвенцією Асоціяції Вчителів Музики Норт Дакоти. М. Гординська репрезентуватиме учнів шкіл свого стейту на конвенції, що відбудеться в квітні 1967 року в Ст. Луїс, Мізурі, і на якому вона буде змагатися з першунами стейтів Колорадо, Айова, Кензас, Міннесота, Мізурі, Небраска і Південна Дакота.

Українці й угорці пікетуватимуть большевицьку місію до ОН

Ню Йорк. — Заходом Українського Відділу Прихильників АБН в Америці та кол. угорських повстанців відбудеться в суботу 29 жовтня ц. р. о год. 4:30 по полудні в Сентрал Комершісл Гайскул при 214 Іст 4-а вул. в Ню Йорку Протестаційне віче для відзначення пам'яті провідника ОУН Степана Бандери в сьому річницю його смерти та десятиріччя Угорської Революції. У програмі Віча короткі промови та показ фільму про Угорську Революцію 1956 року. Після віча учасники віча відмаршують організовано походом (приблизно о год. 6-ій вечора) до 67-ої вулиці і пікетуватимуть Большевицьку Місію до Об'єднаних Націй. Ініціятивний комітет цієї демонстрації сподівається масової участи українців, особливо ж молоді, у вічу й у пікетуванні.

15-річчя праці міністра Івана Яремка відзначено в Торонті

Торонто. — У п'ятницю, 21-го жовтня ц р., в найбільшій залі Роял Йорк готелю в Торонті відбувся бенкет для вшанування 15-річчя праці в Онтарійській леґіслятурі відомого канадійсько-українського діяча, провінційного секретаря і міністра громадянства дост. І. Яремка. Взяло участь у бенкеті понад 1 500 осіб, в тому: прем'єр Онтаріо Джон П. Робарст з дружиною, архиєпископ Української Греко - Правосл. Церкви Торонта і Східньої Канади владика Михаїл, єпископ Української Католицької Церкви Торонта Кир Ісидор, мер Торонта Філіп Дж. Гівенс з дружиною, міністер пров уряду Онтаріо А. Гросман з дружиною, посол до федер. парляменту М. Стар з дружиною, єпископ Анґліканської Церкви Генрі Р. Гунт, єпископ Кир М. Руснак, єпископ Кир Ф.А. Марокко, посол провінц. парляменту Онтаріо А. Вішарт, посол федер. парляменту Ст. Гайдаш з дружиною, проф. В. Вудсайд з дружиною, д-р М. Е. Луцик з дружиною, п. Майнерік і ін.

Головну промову виголосив прем'єр Дж. П. Робартс, якого представив Едвард Майнерік. Прем'єр підкреслив виїмкові здібності дост. ювілята вже від шкільних років, його видайну працю на становищі провінційного посла від 1951 р. і міністра від 1961 р.

Батьки дост. І. Яремка — зазначив прем'єр — прибули до Канади з України в 1912 р. перебували у Велланді і там у 1918 р. народився їх другий син Іван Яремко.

Ювілята представив д-р М. Луцик. Зворушений мін. І. Яремко, промовляючи, подякував усім за прихильність і довір'я.

СВОБОДА SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Манiфестація єдности

Перед своїм відлетом із Вашингтону до Манілі, на Філіппінах, на вершинну конференцію сімох держав, які у Південному В'єтнамі воюють проти комуністів, президент Джансон перестеріг проти того, щоб до тієї конференції не прив'язувано особливих надій. Він підкреслив, що не існує магічної формули на мир у В'єтнамі і що, зокрема, він сам не є чародієм, якому з рукава вилітають голуби. Тому ніхто у світі не може мати до Америки претенсій, що на Манільській конференції не сталося ніякої сенсації.

З ходу й висліду тієї конференції виразно видно, що аранжери хотіли підкреслити морально-політичний, а не стратегічно-воєнний її характер. Тому не було на тій конференції шефів штабів сімох союзних держав, учасників з'їзду, і, крім звідомлення про воєнну ситуацію у В'єтнамі, що його склали генерал Вілліям Вестморленд та південнов'єтнамські генерали, не було там мови про дальшу стратегію у тій війні — в усякому разі не сказано про це нічого представникам преси. Зате було багато мови про потреби й шанси господарсько-економічної відбудови Південного В'єтнаму, про тісний зв'язок тамошньої війни із проблемою загроженої комуністичною аґресією волі всього азійського Півдня, про солідарність усіх сімох союзних країн щодо спільних цілей і засобів осягнути їх та про спільне прагнення миру. Найсильніше, мабуть, підкреслено на Манільській конференції та в її остаточному спільному комунікаті не лише оту єдність сімох держав у ставленні рішучого спротиву комуністичній аґресії, але й солідарну готовість в кожному часі замиритися з комуністами, якщо вони припинять свою аґресію. Хоч не виставлено у тому Манільському комунікаті крапки над „і", проте той комунікат складено виразно по лінії „обмежених воєнних цілей та обмежених способів ведення війни", які характеризують становище Уряду президента Джансона супроти В'єтнаму. Отож, усупереч пропаґандивному галасові всієї міжнародної комуністичної преси та заявам комуністичних представників в Об'єднаних Націях — не було в Манілі мови про „поширення війни" у В'єтнамі, а — навпаки — говорилося аж забагато про бажання миру, з риском, що ворожа комуністична сторона знову пояснюватиме собі ту миролюбність, як доказ слабости Америки та її союзників.

Найповажнішим закидом збоку комуністів на адресу Америки завжди було те, що ЗДА прикривають свої завойовницькі цілі арґументом оборони Південного В'єтнаму, а насправді хочуть стати у тій країні твердою ногою й залишитись там назавжди, заснувавши сильні військові бази. Манільська конференція відповіла на той закид дуже виразно: Америка і всі її союзники, що мають у Південному В'єтнамі свої війська, готові протягом шістьох місяців відкликати всі свої збройні сили, якщо Північний В'єтнам припинить аґресію. Очевидно, що Південний В'єтнам і його союзники, навчені трагічними прецедентами з минулого, вимагають міжнародної ґарантії, що комуністи, після стягнення союзних військ з Південного В'єтнаму, не відновлять своєї аґресії.

Ці застереження напевне не сподобаються комуністам. Ліберальному „Ню Йорк Таймсові" не сподобалося навіть, що в комунікаті Манільської конференції називано Північний В'єтнам аґресором, що в тому комунікаті не схвалено мирових „точок" генерального секретаря ОН У Танта і не сказано нічого про припинення бамбардування Північного В'єтнаму. Алеж одною з головних цілей Манільської конференції було привернути увагу всього світу на те, що Північний В'єтнам вважають за аґресора не тільки Америка та південнов'єтнамські націоналісти, але й Австралія, Нова Зеляндія, Філіппіни, Південна Корея, Таї (Сіям) і напевне всі інші азійські країни, які не говорять цього голосно лише для того, щоб не втратити марки „невтральних".

У Манілі не сталося ніякого чуда. За найбільший її успіх треба вважати тамошню манiфестацію єдности протикомуністичного фронту.

I. Світ

КОРЕЯ НА НОВОМУ ЕТАПІ

Корея — „країна вранішнього спокою" — справляє дивне враження на мандрівника своїми красвидами, селами та сільським населенням у білих одягах, такого самого кольору пантофлях і особливими капелюхами чоловіків. Жінки ходять з непокритими головами.

Довелося нам переїхати Корею від порту Гензану, тепер Вонсан, залізницею через Сеул до Тейшо і далі через р. Ялу до Манджурії, у місто Антунґ. На жаль, бажання пробути в Кореї довший час не здійснилось, бо японці не дали дозволу. Причиною цього було те, що тоді, наприкінці жовтня 1922 року, в Кореї чекали маси втікачів і війська з Владивостоку, який займали війська Уборевича, командувача червоної армії на Далекому Сході, в 1930-их роках судженого і страченого Сталіним.

А в 1919 році мав я товариша - співробітника у телеграфній аґенції Сибіру, студента - журналіста М. Кима, гарного інтеліґентного хлопця. Ми разом описували повстання сибіряків під проводом ген. Гайда в листопаді 1919 р., коли, перелізши через барикади, відвідали потяг, в якому містився його штаб. Це пізніше ледве не скінчилося нашим арештом.

Корейська війна 1950-53 рр. між американськими та союзними військами, з одного боку, і комуно - корейськими та китайськими з другого — допомогла південній частині того краю зберегти свободу.

Старовинний нарід, старозинна корейська держава протягом своєї двотисячолітньої історії пережила немало ясних і чорних днів.

Відомо, що у XII столітті до Р. Х. на тих землях були вже зародки окремішнього існування з певною адміністрацією, а в III ст. Корея стала васалом держави Існ, февдальної китайської держави, де в рр. 1122-255 до Р. Х. панувала династія Гу. Остаточне поневолення та анексія Кореї Китаєм була переведена в 108 р.

Перед початком нашої ери Корея поділилася на три королівства, з яких середуще, Сілла, було найбільшим і найсильнішим.

В IX ст. прийшов до Кореї буддизм, усуваючи поганство і поширюючись в Японії. В наступних століттях аж до 935 р. під впливом буддизму та китайської культури розвинулось в Кореї культурне життя. Цей період вважається тут золотою ерою. Країна була об'єднана й знаходилась під китайським протекторатом, який припинився з появою монголів, що забрали країну в 1231 р. Вони пробували були дістатися тоді й до Японії, але перешкодив їм у цьому страшний тайфун — „Каміказе".

Від 1392-го до 1910 року країною правила династія Лі.

Японці, під командою Гідеоші, одного з основоположників династії Шогунів з дому Токугава, що правили в Японії понад 300 років, аж до середини минулого століття, зробили були спробу захопити Корею.

Від 1876 р. Корея була предметом політичних та військових конфліктів між Китаєм, Японією і зростаючим імперіялізмом Росії. Корея була причиною війни між Китаєм і Японією в 1894-95 р. та між Росією і Японією в 1904-05 рр. В 1907 р. Росія визнала японський протекторат над Кореєю, і в 1910 р. Японія перевела повну анексію країни, усунувши останнього її імператора з дому Лі.

В 1922 р. перекладач православної місії в Сеулі, кореєць Пак, показував нам палац цього останнього імператора й резиденцію останніх нащадків династії. Сумні були ці залишки минулого, як ті вечірні красвиди, що розгорталися перед вікнами потягу в тодішній нашій подорожі...

Сьогодні звертаємо окрему увагу на положення Північної Кореї з її комуністичним режимом, створеним Москвою в період тимчасової окупації після „переможної" п'ятиденної війни СССР проти Японії в 1945 році.

Комуністичну революцію в Кореї підготовляли большевики довгими роками на Приморщині, де корейців — переселенців і втікачів з Кореї було багато ще за царських часів. (До речі, в 1926-30 роках майже всіх їх переселено до Туркестану).

У березні 1947 року, коли Москва почала евакуацію своїх військ з Кореї, там було вже сформовано до 150 тисяч комуністичного корейського війська, тоді як в американській зоні було тільки 25 тисяч міліції. Трагедія окупації Кореї детально описана в працях Мек-Куна та Грея.

Політична діяльність корейського президента Рі в Америці, де він перебував десятки літ, була дуже обмежена, а корейські націоналістичні діячі, що діяли на терені Китаю й мали прихильність уряду Чіянґ Кайшека, не розпоряджали достатніми матеріяльними засобами. Історія екзильного уряду Кореї від 1910 до 1945 рр. дуже повчальна.

Гарольд М. Вінаке у своїй праці „Далекосхідня політика після другої світової війни" уважно зупиняється на діяльності та невдачах цього уряду. Головною причиною невдач він уважає те, що Америка, одержавши в 1910 р. від Японії ґарантії не втручатися в справи Філіппін, усунулася від всякої можливости навіть слідкувати за справою Кореї. Лідер самостійницького руху Рі не мав можливости нав'язати постійного контакту з американським урядом, а в той же час прокитайська група в Шанґаї завжди мала від нього підтримку, хоч пізніше, на вимогу Японії, перенеслася до Чункінґу під шанґайську адміністрацію.

Прокитайські настрої серед корейських комуністів півночі також були дуже сильні під час Корейської війни 1950-53 рр., зокрема, коли китайські війська прийшли з допомогою комуністам. Але десь в глибині сердець корейців жеврів націоналізм, в пам'яті залишались довгі роки китайської експлуатації і століття окупації. Тепер, слідкуючи за розгортанням т. зв. „культурної революції" в Китаї, корейці - комуністи, очевидно, зрозуміли загрозу тієї ксенофобії, яка насувається з Пейпінгу.

І тут знову приходить Москва, яка використовує свої вигідні позиції, спільний кордон, свою технічну та іншого роду допомогу, яка обіцяє Кореї всякі блага. Тож зрозуміло, чому червоний корейський уряд виступає тепер з осудженням варварської поведінки китайської „червоної ґвардії", яку осуджує також і Москва. Але Москва мовчить про своє варварство, яке виявила вона під час революції, в чистках 1930-их років, в нищенні культурних цінностей поневолених народів, зокрема в Україні...

Москва переводить повільну політику ізоляції Китаю посиленням своїх впливів у Кореї, Монголії та у В'єтнамі, щоб скріпити свій авторитет серед т. зв. „соціялістичних" держав світу та в колишніх европейських колоніях. Але справжнє обличчя комунізму досить виразно виявилось у всьому світі, і приклади Індонезії Індії та африканської Ґани свідчать про те, як зростає потенціяльна можливість вільного світу.

Тим часом на північ від монгольсько - совєтського кордону постає нова невральґічна точка, Тану - Тува, або Урянхайський край. Але про це іншим разом.

КОМУНІКАЦІЙНІ САТЕЛІТИ

У 1962-му році Конґрес ЗДА схвалив закон про Корпорацію Комунікаційних Сателітів, — організацію, яка від 6-го квітня 1965-го втримує комунікаційний сателіт, так званий „Ранній птах", що передає телефонічні та телевізійні вістки між Північною Америкою і Европою.

Корпорація Комунікаційних Сателітів — власність консорціюму, членами якого є 53 держави. Вона вирішила поширити свою діяльність на інші частини світу, щоб охопити обидві півкулі своїми комунікаційними можливостями. І так, уже в середу 26-го жовтня Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація викинула другий сателіт, який „стоятиме" над Пацифіком, щоб включити цей район до комунікаційної сітки.

Третій комунікаційний сателіт випустять 23-го листопада ц. р., і він „стоятиме" понад Атлантиком. Пізніше випустять ще один комунікаційний сателіт, стаціонований в космосі понад Індійським океаном. Коли це буде здійснене, тоді до кожного пункту на земній поверхні можна буде передавати з космосу телефонічні й телевізійні відомості.

Ці три нові комунікаційні сателіти будує авіяційна Компанія Гюза, а випускатиме їх у космос Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація за допомогою ракет. „Дельта", продукції фірми Даґлес. Випущення кожночасного сателіта коштуватиме 3.500,000 дол.

Кожний комунікаційний сателіт має вилетіти на висоту 22.300 миль над рівником і на цій висоті кружлятиме над землею з такою самою швидкістю, з якою обертається Земля. Отже, він завжди ніби „стоятиме" над тим самим пунктом Землі.

Після випущення комунікаційного сателіта над Пацифіком Департамент Оборони відразу включить 30 своїх наземних стацій в Японії, на Філіппінах, в Тайленді і на Гаваях.

Новий комунікаційний сателіт над Атлантиком постачатиме відомості наземним стаціям у стейті Мейн, в провінції Нова Шотляндія, у Великій Британії, Франції, Західній Німеччині й Італії. Еспанія будує комунікаційну стацію недалеко Мадриду, а другу на Канарських островах, Велика Британія на острові Вознесіння. Венесуеля і Бразилія матимуть свої наземні стації наступного року, а кілька африканських держав у 1968 році.

Департамент оборони вже послуговується своїми сателітами „Синком" 2 і 3, випущеними в дослідних цілях для комунікації на Пацифіку. Крім того користає зі своїх сімох тимчасових сателітів, випущених на початку цього року.

Франція і СССР недавно підписали договір, згідно з яким Франція може користати зі совєтських комунікаційних сателітів „Молнія".

У всіх країнах світу мають бути заінстальовані наземні стації, які з поміччю космічних сателітів зможуть користати з телефонічних розмов та телевізійних передач, що їх передаватимуть ці сателіти.

В суботу 22-го жовтня Корпорація Комунікаційних Сателітів повідомила про значне зменшення оплат за телевізійні передачі з надавчої стації в Ендовері, Мейн, до сателітів, які „стоять" над Атлантиком і пересилають вісті до Европи і звідтам. Зменшення оплат запропоновано і для сателіта, що „стоятиме" над Пацифіком. Але ці нові ціни має затвердити Комунікаційна Комісія.

Тепер оплата за перших 10 хвилин становить 3,000 дол., а за кожну наступну хвилину 48 дол., отже по 5.400 дол. за годину. Ці оплати відносяться до передач, трансльованих від год. 7:30 рано до год. 4:30 по полудні. В інших годинах за перших 10 хвилин оплата становить 1,800, а за кожну наступну хвилину по 32 дол. Нові ціни відноситимуться до всіх годин і становитимуть по 1,100 дол. за перших 10 хвилин і по 30 дол. за кожну наступну хвилину. Отже година трансляції коштуватиме 2,600 дол.

НЕ ПІДМАЖЕШ — НЕ ПОЇДЕШ

Москва внесла зміни про т. зв. ленінські і державні премії СССР. Ленінські премії в сумі 10 тисяч рублів тепер присуджуватимуться один раз на два роки в кількості 330 премій, а 60 державних премій розміром по 5 тисяч рублів видаватимуть щороку під час роковин московсько - большевицької революції. (З „Радянської України" 5 жовтня).

Володимир Мацьків

РІДНА КНИЖКА

Коли б ми хотіли поцікавитися, якими дорогами ішов розвиток культур окремих народів та які засоби найкраще співділяли в цьому розвиткові, то ми ствердили б, що одним з підставових чинників розвитку культури була, є і буде — книжка. Книжка стала тепер мірилом та оцінкою цієї культури кожного народу.

Тому не диво, що народи, які зараховують себе до культурних, ставляться до книжки з великою увагою і пошаною. Бачимо та подивляємо величаві палати-бібліотеки в усіх центрах культурного світу, в яких зберігаються величезні книжкові фонди, в яких кожний читач може знайти все, що його в даній хвилині цікавить та в яких науковець має змогу прослідкувати потрібні йому джерела.

Це загально відоме, що книжка служить не тільки до розваги та приготування читача до доброго та погідного сну („книжки до подушки"), але вона приносить все нові думки та нові ідеї, допомагає виробляти свій власний світогляд та розуміння обставин, серед яких доводиться жити та працювати, вказує кращий шлях життя та шляхетніші постанови. Книжка в першу чергу є тією криницею, де захований ввесь досвід та все знання, що їх здобуло людство від зарання свого існування до сьогодні. Очевидно, коли говоримо про книжку, то маємо все на увазі добру книжку.

Український нарід має повне право зараховуватись до культурних народів світу вже хоч би з тієї причини, що наші володарі вже від самих початків існування нашого державного життя, тоді, коли не існували ще деякі народи та держави, що сьогодні стоять у проводі світу, гаряче дбали про „книжне діло". Знаємо, що князі Володимир Великий, Ярослав Мудрий та інші наші володарі казали громадити та переписувати книги та зберігати їх у тодішніх бібліотеках. Знаємо також, що наші книги тих часів є одиноким джерелом для вивчення цілої Східньої Европи.

Наші діди все дбали про книжки та зберігали їх по домашніх, монастирських, цехових, братських та інших бібліотеках. У нас втерлася навіть поговірка, що домашня бібліотека, це дзеркало нашого духового „я".

Коли наші землі опанував наш відвічний ворог — Москва, то він, намагаючись заперечити нашу славну минувшину та наше право на життя як самостійної нації, нищить наші культурні надбання, головно наші бібліотеки, зберігані сотками літ.

Вже ця варварська поведінка та вандальське нищення нашого культурного доробку на нашій рідній землі повинні вплинути на нас, що живемо поза засягом ворожої руки, щоб ми всіми нашими силами старались хоч частинно покрити заподіяні нам шкоди та доповнити недобори книжкового фонду посиленою працею над видаванням та зберіганням цього духового майна всюди, де це тільки можливе.

Ця справа тим важливіша, що поза межами та впливами рідної землі виховується наше молоде покоління, яке, примушене обставинами життя, навчатися в чужих нам школах.

Коли батькам умирає дитина, то це для них дуже болючий удар та важка втрата, яку дуже важко перенести. Не менш болючим ударом та важкою втратою для нашої спільноти є кожна втрата хоч би тільки одної нашої дитини, що під впливом різних несприятливих чинників та короткозорости деяких батьків відчужується від рідного пня.

Знаємо, що наша молодь — це наша майбутність. В інтересі нашого народу є, щоб не пропала ні одна наша дитина, але щоб вона виростала та виховувалася не тільки на свідомих громадян держави нашого перебування, але й на свідомих та творчих співгромадян нашої спільноти, як частини нашого народу.

Сказав філософ, що „упасти може і великий та могутній нарід, але загинути може тільки нікчемний". Ми ніяк не бажаємо, щоб зачисляли нас до цих нікчемних і тому стараємося всіми силами так виховувати наших дітей, щоб вони стали радше славою свого народу та прикрасою країни нашого перебування.

Щоб наше виховання принесло тим більші успіхи, мусимо користати з усіх можливих допоміжних чинників, серед яких величезну ролю відіграє рідна книжка.

Так, як колись половецькому хлопцеві, що попав в український полон, де жилось йому дуже добре і він не бажав вертатися в свої степи, підсунен євшан-зілля пригадало йому рідних батьків та рідний степ і він, під впливом запаху цього зілля, постановив вернутись до своїх, так нашим дітям цим чудодійним євшаном повинна стати рідна книжка.

Тільки рідна книжка є в стані показати нашим дітям красу та багатство рідної землі. Тільки рідна книжка може правдиво змалювати таємничість наших гір, шум наших лісів, запах ланів квітучої гречки, хвилювання безмежних ланів пшениці, спів соловейка, тужливе дзюркотіння наших річок, гудіння хрущів у травневий вечір... Тільки рідна книжка може пригадати нашим дітям їх славних дідів та всі їх радості та скорботи, що їх вони переносили. Тільки рідна книжка може дати нашим дітям ту наснагу, що приковує їх до своєї, хоч хвилево не нашої, землі.

Тож подбаймо, щоб ця рідна книжка була все вірним товаришем нашої дитини вже від зарання її віку. Подбаймо, щоб перше слово нашої дитини „мама", перша молитва до Бога та перша книжечка були все свої, рідні.

Хай ці наші дитячі книжечки допоможуть нашим дітям розвинути не тільки рідну мову, але і їх всю особовість, їх світогляд, а головно любов до свого народу, пошану до своєї культури, а рівночасно хай сталять їх характер та лікують почуття меншовартости, якщо б таке появилося. Хай знають, що український нарід, його мова та вся його культура ні в чому не гірші від мови та культури всіх інших народів.

ЧИ ДОВГО НЕ ЧІПАТИМУТЬ?

Письменник Сергій Плачинда у своєму нарисі „Напруга", надрукованому в „Літературній Україні" (ч. 60), мимохіть проливає світло на долю українських селян. Мова йде про село Лєськи на Черкащині;

„...Ми виконали плян хлібоздачі — і все. Нас не чіпають. Не вимагають другого пляну. Третього. Не вимітають наші комори під мітлу"...

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІЯЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(104)

Та герой Франкового оповідання не так трагічно дивиться на свою долю, як А. Кримський. Отой побитий злодій, коли втік із рук селян, які його гостро карали за те, що крав їхню працю, пізніше „обчистив свого господаря до дрібки", чим хвалиться публічно перед селянами і обіцяє знов обікрасти „свого" господаря:

„Перекажіть йому, — казав злодій, — що нехай не боїться підпалу. Я не такий дурень, як він, щоб я крав і зараз штемп (знак — І.Ф) по собі лишав. За підпалення кара велика, а пожитку нема. Ви йому кажіть, нехай він тільки знов комору набиває всяким добром, то вже я колись знов по старій знайомості йому пригадаюся!" (II, ст. 401).

Е. Кирилюк пише в книзі про Франка із 1966-го року, що „власність робила жорстокими й селян, і розповідь про „хлопські комісії" будила протест проти нелюдських знущань багатіїв" (ст. 367). Ці селяни важко працювали на те, що їм вкрав отой, можна сказати, фаховий злодій. Але Кирилюк добре знає, як жорстоко карає совєтська влада тих колгоспників, які мусять собі дещо вкрасти, щоб вижививти свою родину. Колгоспники працюють на той харчовий продукт, який аж мусять красти, а совєтська влада тільки адмініструє цими плодами колгоспних рук, але карає не згірше від „власників селян", які були членами „хлопської комісії" у Франковому оповіданні.

***

О. Білецький високо ставить Франкову „казку-поему" — „Рубач" (1886 р.).

„Як і автор „Божественної комедії", герой казки заблудився в дрімучому, темному лісі. Шукаючи виходу, він зустрічає людину з сокирою, яка пропонує іти за нею. Чудодійна сокира прочищає непрохідні хащі, руйнує скелі, розбиває ідола ... Жерці ідола у відчаї і зруйновано світовий порядок, повалені основи всього існуючого". На думку О. Білецького, цю „казку" можна розглядати „як один із тих творів Франка, де він з великою силою і прямотою сформулював основну мету свого життя" (293).

Оцей дивний чоловік відповідає людині, що йшла за ним:

„Я рубач, що рубає запори на шляху людськости, запори, покладені дикістю, темнотою і злою волею. Ти бачив частину моєї праці?

— Бачив.

— Знаєш, в чім моя сила?

— Чую, догадуюся.

— Пізнаєш її. І мету розумієш?

— Розумію і бажаю хоч іздалека побачити її відблиск.

— Зумій зректися цього бажання, то мета буде найближчою до твого духу. Не бачити тобі судилося, але простувати стежки правди і свободи. Хочеш стати до цієї праці?

— Хочу.

— Підеш без вагання тернами?

— Піду.

— То йди ж!

І він дав мені сокиру. (III, 64)

„Рубач" (1886) і „Каменярі" (1878), як вірно зазначив О. Дорошкевич, належать до тих Франкових творів, в яких поет висловлює своє „Вірую", яке закінчив у славній поемі „Мойсей" (1905). Герої цих творів розбивають скалу, яка закриває людству шлях до кращого життя, щоб „простувати в ході духові шлях — і вмирати на шляху".

***

У збірці „З вершин і низин" (1887) надрукований цикл під заголовком „Галицькі образки", які є поетичним доповненням до прозових творів із сільською тематикою. Ці поеми змальовують галицьке село 1880-их років. Вже самі назви цих поем свідчать про те, що в них оспівує, чи радше оплакує поет: „У шинку", „Гадки на межі", „Журавлі", „В лісі", „Голод", „П'яниця" та інші.

Ось уривки з поеми „Гадки над мужичою скибою":

Стану я ранком на зораній ниві:
Пурпуром сонце на сході горить,
Пташечки в гаю щебечуть щасливі,
В моїм лиш серці гризота кричить.

Пане всіх творів, властивче природи,
Глянь, що в ній щастя, що в ній красоти!
Чом в твоє серце краса та не входить,
Чом так нещасний, пригноблений ти?

Поле плодюче, царина відкрита,
Трави по лісах і лугах, —
Чом же тебе не годують досита,
Чом же ти з голоду мреш по хатах?
1881. (XV, Б, 63)

ПОВІДОМЛЕННЯ

від Координаційного Комітету Організацій, що стоять на платформі Державного Центру Української Народньої Республіки.

Координаційний Комітет на своєму надзвичайному засіданні Президії, Членів Комітету та запрошених представників організацій, що стоять на платформі ДЦ УНР, докладно проаналізувавши ситуацію, що витворилася на 9-му Ювілейному Конґресі Українського Конґресового Комітету Америки вирішив:

I. Висловити признання всім тим делеґатам 9-того Ювілейного Конґресу УККА, які об'єдналися в Комітеті Громадської Єдности і які своєю відповідальною та категоричною поставою намагалися оздоровити відносини в УККА та його Керівних Органах і тим самим здійснити принципи, на яких УККА був побудований його основоположниками.

2. Висловити глибоку тривогу у зв'язку з тим, що в теперішніх важких обставинах життя і боротьби Українського Народу на рідних землях, Організації відомі під назвою Визвольного Фронту, зневаживши всі принципи основоположників УККА і знехтувавши голоси оздоровляючої критики й доброзичливих побажань великої частини організованої української громади в ЗДА, вирішили повністю перебрати на себе відповідальність за дальшу долю, працю й репрезентацій інтересів цілої української спільноти в ЗДА з рамені УККА. УККА за приписами статуту є нічим іншим тільки організацією організацій і форумом вияву пошанування й узгіднення усіх поглядів українських самостійницьких сил.

3. Дати повну підтримку Комітетові Громадської Єдности, створеному на окремих зборах делеґатів 9-го Конґресу УККА, як леґальному голосові опозиції до сучасного невідрадного стану в УККА, в його дальших намаганнях привернути в УККА принципи загальногромадського з а ступництва, на яких ця громадська централя була побудована її основоположниками.

4. Закликати все українське громадянство виявити свою солідарність із діями Комітету Громадської Єдности й постійно та всебічно допомагати йому в цьому великому ділі відновлення й утривалення внутрішнього миру серед української громадини в ЗДА.

Дня 18. жовтня 1966
Ню Йорк

За Президію Координаційного Комітету:
Д-р Зенон Городиський, голова; Д-р Степан Ріпецький, заст. голови; Проф. Микола Степаненко, заст. голови; Д-р Теодозій Сендзік, ген. секретар; дир. Іван Шепарович, Полк. Павло Шпірук, Мгр Остап Олесницький, Ред. Микола Француженко. Павло Дорожинський.

**

Подібне змістом і кінцевими висновками, але децо поширене повідомлення в тій самій справі видала Головна Управа ОУРДП в ЗДА.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОПОВНЕННЯ ДО ПОВІДОМЛЕННЯ

У Вашому шановному щоденнику, в числі 195 з 20 жовтня ц. р., появилося на першій сторінці повідомлення про створення Координаційного Комітету Професійних Організацій і про те, що проф. Стерчо залишається членом Екзекутиви УККА, як делеґат від того Комітету. Між вичисленими професійними організаціями немає ніякої згадки про Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, делеґат якого д-р Юрій Білик брав активну участь в заснуванні згаданого Комітету і він же ввійшов з рамени того Об'єднання до Політичної Ради УККА як представник нашого Об'єднання.

Подаємо до Вашого відома, що наше Об'єднання охоплює 150 ветеринарних лікарів на еміґрації і видає періодичний журнал „Інформаційний Листок", єдиний журнал українською мовою в ділянці ветеринарної медицини.

За Управу ОУВЛ:
Юрій Білик
голова
Мирон Захар
секретар

Від Редакції: В оригінальне повідомлення від д-ра Богдана Олесницького було включене й Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів. Згадку про цю заслужену нашу професійну установу помилково пропущено при редаґуванні вістки, за що прохаємо пробачення.

ЗДА ПРОДОВЖУЮТЬ ЗАХОДИ ЧЕРЕЗ МІЖНАРОДНИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ, щоб Північний В'єтнам звільнив американських хворих і ранених пільотів та обмінявся з Південним В'єтнаном полоненими. Покищо Північний В'єтнам відкидав обидві суґестії.

Сан Франціско, Каліф.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

Цей день став вже традицією в Гольден Гейт Парку м. Сан Франсіско. Вже третій рік, як старанням Відділу УККА на музичній естраді парку влаштовується показ української музики, танців та співу. Міська духова оркестра щонеділі переводить концерти з різноманітною тематикою. Концерти ці завжди мають від одної до двох тисяч слухачів. Відділові УККА пощастило три роки тому внести до програми „Мюзік Конкурс" і „Юкрейнісн Дей Обсервансе". Концерт мав величезний успіх і з того часу, кожного року українці м. Сан Франсіска мають спеціяльно резервований день для показу свого мистецтва.

25 вересня ц. р. третій з черги такий концерт. Вже з 8-ої год. ранку над парком український прапор, а о 2-ій год. дня у парку пролунали звуки українського гимну, яким розпочався „Український День". Хоч похмура погода не обіцяла нічого доброго, все ж народу зібралося чимало. На естраді на спеціяльно виділенім місці були почесні гості. Мейора міста п. Ф. Шеллі заступав директор парків п. Чопилес, який тепло висловився про український нарід і його змагання до волі. Присутні були також: голова місцевого відділу УККА інж. О. Лисько та представники організацій, членів місцевого відділу УККА, прот. о. Іван Гончарів (православна церква), пані Д. Черепенко (Т-во прихильників УНРАД-и) п. І. Сполець (ОДВУ). Представник організації молоді (МУН) — студент Жеребецький, один з найліпших танцюристів, виступав в групі танцюристів.

Майстер церемонії інж. Данило Марчишин, вдало обґрунтовуючи історично і політично, давав пояснення до кожної точки програми. Духова оркестра виконувала українську музику в інтерпретації українського композиторап. Р. Лесика з Клівленду, а також і його власні твори. Вокальна частина була представлена в особі п. Євгена Маслюка, який має непересічний голос (тенор) і який прекрасно ним володіє. Він з честю зарепрезентував пісні наших найліпших композиторів, а саме: „Тихий вечір" К. Стеценка, „Гетьмани" — М. Лисенка, молитву з опери „Запорожець за Дунаєм". Останню ефектовно поставлено так, що п. Євген Маслюк виконував арію в оточенні схилених до молитви в українських строях двох дівчат і двох хлопців.

З честю виконали і свою частину програми наші молоді танцюристи під керівництвом пані Віржінії Андрус і пана Михайла Царя. Група, хоч і невеличка, але завзята і вона зібрала у публіки море оплесків. Слід окремо відмітити наймолодших танцюристів, малу Олю Черепенко, що вперше показала своє мистецтво танку і малого 6-ти річного „ветерана" (бо виступає вже 3-ій рік під ряд) Данилка Міщанчука.

Цим нашим найменшим сміливо можна передати прапор боротьби за нашу свободу і за нашу культуру.

Микола Костирко

Значення танків для молоді

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку вестиме курс модерних танків у власній домівці в Українському Народному Домі, кімната ч:31-III в листопаді цього року, як їх веде кожного року, для української молоді обох статей, у віці від 12-го до 17-ого року життя.

Курс цей має за ціль вивчити не лише танків, але теж дати можливість запізнатися ближче із правилами доброї товариської поведдінки та набратися добрих товариських манер.

Танець виробляє елеґантну поставу молодої людини в товаристві і граціозність рухів тіла. Вслуховуючись в музику, що приграє до танцю, людина набирається вичуття ритму і такту.

Попри усі ці позитивні прикмети, що їх вдосконалює танець, дає він нагоду для зустрічі молодих людей обох статей в культурній і приязній атмосфері.

З цих зустрічей постають знайомства між молодими. Творяться групи дібраних молодих українок і українців для товариського співжиття.

Знаємо, як радіють родичі, коли дочка чи син знайшли собі гарне товариство в українському середовищі.

В наших умовинах товариське життя між молоддю занепадає, бо родичі, перетяжені обов'язками, не завжди мають час і змогу уладити товариський вечір для товаришок і товаришів своїх дочок і синів.

А молодь такої культурної забави бажає і потребує.

Тому надіємось, що родичі і в цьому році скористають із доброї волі 64-го Відділу СУА і зголосять своїх дочок і синів на ці курси.

Від цього, як скоро і скільки молоді зголоситься, залежатиме визначення дня, в якому почнеться курс.

Для реєстрації учасників курсу і по інформації в цій справі просимо якнайскоріше звертатися до пань:
Ірина Волосенко: RA 1-0237
Дарія Цвіль: SY 2-9249

Референт преси

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

З пластового життя в Лос Анджелесі

(Зліва) п. Словський, сеньйор, побіч нього кошовий п. Роман Олексишин; взаді сеньйор панна Соня Березовська; на правому крилі станичний п. Євген Людкевич, побіч нього кошова п. Галина Білоус.

Раненько прокидаюсь зі сну. Це ж субота і малий Юрко вже рухається в сусідній кімнаті.

Збірка коло нашої церкви. Тут рух і гамір. Пластуни й пластунки вештаються сюди й туди; пластова старшина дає всьому лад. А біля дверей церкви оба наші отці парохи, католицький і православний ведуть дружню розмову. Вони й супроводитимуть пластунів на табір, а завтра рано відправляти будуть там для пластунів полеву Службу Божу.

Пластова старшина в комплеті. Наш кошовий — п. Роман Олексишин. Станичного, п. Євгена Людкевича, з його сивим вусом мав би я велику охоту назвати січовим дідом; та коли дивлюся на його струнку поставу і бистру енергійну ходу, боюсь, щоб не обидився. — А ось на боці скромне дівча, новачка, не новачка, юначка не юначка; та це кошова у власній особі. Кошова у нас над пластунками — п-ні Галина Білоус. Все привітна й усміхнена; та один її погляд вистачить, щоб втихомирити непосидючу дівочу пластунську громадку.

Тут і невідлучний учасник всіх прогульок пластовий сеньйор п. Словський. Про нього скажу хіба так, як в пісні співається про того осаула, що „твердий хлопець, як той мур". Коли всі в таборі, то наші прогульковці можуть спати спокійно і не боятись ніякого нічного нападу на табір.

Матері займаються харчовими справами. Вони вже подбають про те, щоб на таборі нікому нічого не забракло. З досвіду вони знають, що на прогульці всі мамині синочки й донці забувають на диво, що їх треба просити їсти.

І батьки тут. Ось п. Захарчук зі своїми чотирьома синами пластунами. То наш пластовий фотографічно - фільмовий тім. Тягнуть за собою все фотоприладдя. Треба ж буде зняти сцени з побуту на таборі. Скільки тут ламп, лямпочок, дротів, проводів і пр. і пр. Не диво, що п. Захарчук при праці не віднимає хусточки від спіченого чола. Та його вишколені хлопці звиваються мов шершені. Ще й новий експерт, п. В. Бойко, помагає фаховими порадами. Тож знимочки напевно випадуть знаменито. Але п. д-р Полотнянко мовчить. Не знаю які його інтенції. Чи не плянує часом якої диверсії, щоб показати, що його фільмапарат ще кращий?

Юрко без авта, бо його батьки працюють в суботу і відвідають табір завтра. Та знаходжу для нього місце у п. Стойка. Стейшен-ваґон п. Стойка повний клунків, аж тріщить. Та власник авта оптиміст. Все це якось посуває, ущільнює і таки знайде ще місце для якогось спізненого пластуна і його клунків. П. Стойко ентузіяст, бо й ночує на таборі з пластунами і не боїться нічного гірського холоду.

Не менший прогульковий запал і у п. д-ра Полотнянка. Він не тільки везе шатро для своїх пластунок, але навіть два ліжка для їх комфорту.

Діловодство і взагалі обов'язки секретарки в нашім пласті виконує з посвятою п-анна Марта Людкевич. Серед ентузіястів пласту ще згадаю п-ні Наталію Березовську і її дочку п-нну Соню. В їх серцях все ясно жевріла іскра пластової ватри, навіть в часах загальної зневіри, яка чомусь донедавна опанувала була нашу громаду.

Я згадав лиш декого. Головне, що батьки розуміють вагу пластового виховання і не хотять, щоб їх діти виростали на м'яких, незагартованих, необзнайомлених з природою міщухів.

Та ось заграла трубка станичного. Від'їзд. Кошовий метким кроком йде до свого авта. Він веде похід. Зовсім як у пісні: „Гей, попереду кошовий". Авто станичного замикає валку. Рушають. Залопотів на вітрі синьо-жовтий прапорець на переднім авті. Десь посередині колони залунала пісня: „Ми сонця ясного діти, вольного вітру брати". Поїхали. Щаслива дорога і до побачення завтра на таборі! Скоб!

Д-р С. Кизима

Виставка А. Оленської-Петришин в Шикаґо

В Мідвей Студіос Корт Ґалері при Шикаґівському університеті відбувається від 9-го до 28-го жовтня виставка картин малярки Аркадії Оленської - Петришин. Виставка включає 17 картин і низку рисунків. Вони віддзеркалюють новий стиль малярки перехід від абстрактного до об'єктивізованого вислову. На всіх картинах домінують фіґури, головно жіночі постаті, тендітні і ґраціозні, з дивними „масковими" виразами облич, які контрастують з живими і чистими кольорами картин. Саме це найбільше вражає глядача. Коли все на картині — всі форми й кольори живі, рухливі, гармонійні, витворюють почуття краси, обличчя одинокі цього елементу в собі не мають. Вони викривлені, понівечені, сумні, неприємні, дивні, немов там знайшлись припадком. І через те так сильно вражають.

Малярка має велике почуття гармонійности кольорів. В „Лімбо" великі бльоки оливково - зелених зливаються з бронзовими і рожевими. У „З'яві" домінує жовтавий колір на білому. Так картини як і рисунки визначаються також своїм тривимірним ефектом. Рисунки здебільша тільки чорно-білі. Деякі з них роблять враження абстрактних пейзажів, в інших є спроби витворити серед цих абстрактних, рухливих зображень, фіґури.

В картинах також помітно еволюцію цього нового стилю — менше чорних ліній, фіґури відважніше накреслені, передані більше грою кольорів, ніж лініями.

Відкриття виставки притягнуло так українських, як і чужинецьких глядачів. Виставка ця становить замітну межу в розвитку мистецької творчости Аркадії Оленської-Петришин. **Д. М.**

Перед концертами хору „Дніпро" у Дітройті і Рочестері

(О. М.) Відзначивши весною річницю свого десятиліття ювілейним концертом та бенкетом, Український Хор „Дніпро" у Клівленді дочекався заслужених вакацій. Та буває в нашому хорі так, що коли зайде потреба — Управа скликає членів хору на проби, бо є непередбачений виступ. Так і цього року вакації хору були перервані. Треба було репрезентувати українську пісню на ювілейних святкуваннях директора і диригента Клівлендської Оркестри маестра Джорджа Зела. Це виїмкове вирізнення українського хору бути одиноким хоровим виконавцем на імпрезі такого рівня, хор зустрів з повним почуттям відповідальности, за що одержав спеціяльного листа з висловами подяки та ґратуляціями.

Тепер хор „зубрить" репертуар, що його виконуватиме 30 жовтня на концерті у Дітройті і 20 листопада 1966 в Рочестері. Тиждень перед Концертом хору „Дніпро" у Дітройті, 23-го жовтня, хор „Трембіта" з Дітройту завітав з гостинним Концертом до Клівленду. Два сусідні хори обмінялися гостинними концертами. Було б відрадним явищем, якщо б на концерти хорів батьки приводили своїх дітей шкільного віку та молодь. Наша пісня привертає увагу наших співгромадян неукраїнського походження — то вже напевно „Євшаном Зілля" говоритиме до рідних нам по крові — наших дітей.

Приглядаючись нашим хорам, в тому числі і хорові „Дніпро", то зауважується великий відсоток молоді, яка співає в хорі. Це дуже позитивне явище — бо буде кому продовжувати і плекати наше хорове мистецтво поза Україною. Побажання тільки до наших громадян: приходьте масово на концерти українських хорів, дайте доказ диригентам і співакам, що оцінюєте їхню працю і любите рідну пісню!

Пресовий референт
хору „Дніпро"

---

†

**Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 25-го жовтня 1966 року
несподівано помер в Ню Йорку на удар серця,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ**

МИХАЙЛО КУХАРУК

Залишив в смутку дружину і на Україні доньку та двох сестер.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 28-го жовтня ц. р. о 8-ій год. веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ — в суботу, 29-го жовтня 1966 р. о год. 9:45 ранку в церкві св. Юра на 7-ій вулиці.

Горем прибиті:
ДРУЖИНА, ДОЧКА і СЕСТРИ

В Першу Річницю Смерти

Президента Української Народньої Республіки

св. п. СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

**в Українській Православній Церкві
СВ. ВОЗНЕСЕННЯ
675 So. 19th Street, Newark, N.J.**

**в неділю, 30-го жовтня 1966 року
по Службі Божій (коло 11 год. дня)
буде відправлена**

ПАНАХИДА
за Спокій Його Душі

**Проситься все Українське Громадянство та Організації і Молодь взяти масово участь у Панахиді.
ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ м. НЮАРКУ, Н. Дж.**

Замість квітів на могилу

сл. п. дир. Володимира Радзикевича

в 40-ий день Його невіджалуваної смерти, дітройтська група колишніх учнів гімназії в Карльсфельді та Берхтесґадені, з ініціятиви проф. П. Гайди, зробили між собою збірку на суму 150.00 американських долярів і переслали її повністю на Фонд Будови Українського Католицького Університету в Римі.

•

Горем прибитій Родині Покійника від групи найщиріше співчуття.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність
дня 12-го жовтня 1966 року
мій Найдорожчий МУЖ

св. п. проф. ІВАН СЕНЮТА

Щиро дякую Всеч. Отцям: П. Мельничукові, Вас. Соловієві, Дм. Весоловському за відправлення Заупокійної Служби Божої, Панахид і похорону і за прощальні слова; Хорові ООЧСУ за звеличання співами тих сумних відправ; Учителям і Шкільним Дітям, Комбатантам, Організаціям, всім місцевим і приїжджим Приятелям і Рідним за участь у похороні, за пожертвовані Служби Божі, за вінки і за вислови співчуття в мойому горю.

Сердечно дякую Відділові Союзу Українок у Балтиморе за уряджения трапези. Особливо дякую д-рові А. Лемішці за безінтересовну опіку над хворим Мужем, п. М. Абрисовському за жертвенний труд в час хвороби Мужа, а паням Блавацькій, Весоловській, Луців, Сушко, Лемішковій, Хариш і багатьом іншим за щиру піддержку мені в днях мойого горя.

Нехай Господь винагородить Вас усіх своїми ласками.
Горем прибита
ОЛЕКСАНДРА, дружина

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Чорноморська Січ", Нюарк, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 30-го жовтня о год. 2.30 по полудні на грищі Едізон при 29-ій і КлірФілд вулицях у Філядельфії.

УСК Ню Йорк — „Айнтрахт", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 30 жовтня, о год. 3.30 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 124-ій вулиці та 31-ій евню у Коледж Пойнті, Н. Й. На цьому ж грищі о год. 1.15 по полудні перша зустріч „Великої Десятки": Грецько-Ам. СК — „Гунгарія".

ШАХОВИЙ ТУРНІР ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦАК

УАСТ „Леви", Шикаго, влаштовують 24, 25, 26 і 27 листопада, вкінці тижня, починаючи від дня „Свята Подяки", шаховий турнір за індивідуальну першість Української Спортової Централі Америки і Канади. Цей турнір буде проведений у великій залі дому УАСТ „Леви" при 2353 В. Шикаго евню, Шикаго, Ілл. 60622. Початок турніру визначений на год. 12 вполудне в четвер, 24-го листопада. Участь в турнірі можуть взяти українські шахісти, члени всіх українських спортових товариств і спортових секцій молодечих організацій, які є членами УСЦАК. Зголошення до участи в турнірі разом з оплатою по $5 від шахіста приймає ланковий шахів УСЦАК д-р Орест Попович, на адресу:

Dr. Orest Popovych, 9323 Shore Rd. Apt. 4 G, Brooklyn, N.Y. 11209.

ТУРНІР КОШІВКИ ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦАК

В суботу, 26-го листопада в Клівленді відбудеться турнір кошівки за першість Української Спортової Централі Америки і Канади. Влаштовує турнір УСК „Львів" для дружин спортових товариств і спортових секцій молодечих організацій, які є членами УСЦАК. Змагання будуть переведені в двох вікових групах: юнаків до 18-го року життя, та чоловіків. Змагуни дружин — учасників турніру мусять бути української національности. Система розгривок буде устійнена в дні змагань перед початком турніру, залежно від числа зголошених дружин. Початок змагань визначений на 1 годину по полудні. Зголошення дружин до участи в турнірі приймає до 20-го листопада Степан Маланчук, 2151 Професор Стріт, Клівленд, Огайо 44113.

— o —

ЧЕМПІОНАТ „ТРИЗУБА" ВІДЗНАЧАЮТЬ БЕНКЕТОМ

Громадський Комітет м. Філядельфії, під патронатом місцевого відділу УККА влаштовує в суботу, 29-го жовтня в домі „Тризуба" при 4932 Н. Брод Ст. у Філядельфії бенкет для відзначення четвертого чемпіонату ЗДА, що його здобули футболісти „Тризуба". В бенкеті візьмуть участь представники українських установ та організацій, в тому й представники Українського Народного Союзу. Початок бенкету о год. 8 вечором.

— o —

УСК — „ГУНҐАРІЯ" 0:0

Ню Йорк, 16-го жовтня. — Мистецькі змагання „Великої Десятки" УСК — „Гунґарія" закінчилися безворітним нерішеним вислідом. Такий безциферний вислід можна в першу чергу завдячувати добрій грі оборонних ліній обох дружин. Хоч оба суперники мали нагоду здобути ворота, всякі спроби ліквідували притомно воротарі. Багато більше нагод мав УСК в другій півгрі після приходу Шеферса на ліве крило. Він тягнув напад УСК-у, який заграв ці змагання слабше як звичайно, до переду. В кінцевих хвилинах гри напад УСК-у „пересиджував" під воротами мадярів та грізно обстрілював ворота. Але були теж промахи напасників УСК-у: Ґерлі змарнував добру нагоду, та й інші напасники не цілили у ворота із найближчої віддалі. Беручи під увагу перевагу УСК-у, а з другої сторони швидку і гостру гру мадярів, можна ствердити, що оба суперники вдоволились цим нерішеним вислідом.

Оборона УСК-у доказали ще раз, що вона є тепер найкращою у „Великій Десятці". Бракує УСК-ові центра нападу, який був би потрібним пробоєвиком дружини. Новонабутий Сфорца виявив добру стрілову диспозицію, але виглядав дещо отяжілий, і його не можна було належно оцінити за кільканадцять хвилин гри.

І. Дзядів

— o —

„ТРИЗУБ" — СТ. ДЖЕРАРД 5:1

Філядельфія, 23-го жовтня. — Ворота для „Тризуба" здобули: Ваґнер (11 хв.), Яковина після блискучої перемоги Ферейри над двома оборонцями противника (41 хв.), Бенітез із подачі Ферейри (58 хв.) і Бенітез із подачі Ферейри (83 хв.). Ворота до „Тризуба" впали на 50-ій хвилині гри. Воротар дружини гостей Брандт вирятував балтиморців від вищої поразки. Також поміч дружини Ст. Джерард допомогла їм вдержати нижчий вислід. Серед глядачів, яких було 900, було коло 80 учнів філядельфійських шкіл, які прийшли на змагання під опікою кількох працівників міського „Рікрієшен Сентер".

На наступну неділю відбудуться у Філядельфії змагання між „Тризубом і „Чорноморською Січчю". Ця зустріч може рішити про те, хто буде цьогорічним першуном АФЛіґи. Філядельфійські симпатики „Тризуба" матимуть нагоду піддержати „Тризуб" участю в цих змаганнях, а такої матеріяльної піддержки перед зимовою перервою „Тризуб" таки потребує. Автор цих рядків саме одержав з достовірних джерел вістку про те, що симпатики футболу в Україні живо цікавляться досягненнями „Тризуба". Один із американських відвідувачів мав нагоду розмовляти з глядачами на футбольних змаганнях про футбол в Америці і ствердив із здивуванням, що його співрозмовці на Україні знали багато і досить докладно про чемпіонати „Тризуба" та інші осяги українських футбольних дружин в ЗДА.

Я. Татомир

— o —

„ЛЕВИ" ЗАКІНЧИЛИ ФУТБОЛЬНИЙ СЕЗОН

„Леви" — Литовський СК 3:1

Шикаго, 23-го жовтня. — В останніх змаганнях сезону футбольного року зустрілись „Леви" у гарний погідний день із Литовським СК. 300 глядачів були свідками перемоги „Левів" з рахунком 3:1, завдяки якій „Леви" закінчили сезон на третьому місці Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліги Шикаґа. За цілий рік здобули „Леви" в 14 зустрічах 6 перемог, 5 нерішених і 3 поразки, які дали разом 17:11 точок і 28:23 воріт.

В цій останній зустрічі „Леви" сильно переважали, доказом чого було відношення наріжняків 10:4 в користь „Левів". Але дружина „Левів" надто комбінувала і непотрібно грала серединою, та слабо і замало обстрілювала ворота литовців. Ворота для „Левів" здобув Дойле на 47-ій, 63-ій і 86-ій хвилинах гри, останній добиваючи стріл Банаха. Одинокі ворота до „Левів" впали на 68-ій хвилині. Воротар „Левів" Іваник оборонив гарно сильний стріл на 75-ій хвилині, коли литовці мали нагоду вирівняти вислід.

Склад дружини „Левів": Іваник, Медина, Підковірів, Бульба, Крат, Скороход, Еляшевський, Полюхович, Руїз, Нога, Дойле, Дижурко, Банах і Арнао.

Резерва: „Леви" — Литовський СК 1:1

Також закінчила сезон резерва „Левів", ремісуючи останні змагання. Стрільцем одиноких воріт для „Левів" був Михайло Клісович, який недавно прибув з Арґентини. У 14 змаганнях сезону резерва „Левів" здобула 9 перемог, 1 нерішену і 4 програні, осягаючи ними 19:9 точок і 39:31 відношення воріт, та займаючи третє місце серед резерв.

Юнаки „Левів" закінчили безворітною нерішеною 0:0 зустріч із однолітками „Крил".

СК СУМА „Крила" програв 1:4 передостанні змагання сезону із „Ганзою". Футболісти „Крил" займають сьоме місце Вищої Дивізії. Резерва „Крил" програла з резервою „Ганзи" 3:5 і опинилася на восьмому (останньому) місці резерв Вищої Дивізії.

Петро Головатий

— o —

10-ЛІТТЯ УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Українське громадянство Нюарку, Н. Дж. та у вільному світі, а навіть в Україні, знає про діяльність і успіхи УСТ „Ч. Січ". Про виступи спортового активу „Ч. Січі" докладно пише українська преса в ЗДА, а Україну інформує про це „Голос Америки". Про виступи наших дружин в різних містах ЗДА пише широко американська і етнічна преса.

УСТ „Ч. Січ" за своє десятиліття з передових місць між бравибилося на одне тіми Т-ми, які входять до СУАСТ-Схід і УСЦАК. Оцінюючи працю і осяги УСТ „Ч. Січ" за минулі 10 років, передові громадяни міста Нюарку й околиці рішили гідно і по-спортовому відзначити ювілей цього заслуженого Спортового Т-ва в стейті Ню Джерзі. 17 жовтня відбулися спеціяльні Збори прихильників української спортової молоді, на яких був вибраний Ювілейний Комітет. До складу Президії цього Комітету ввійшли: Мирон Стебельський — голова, Ярослава Олесницька — заступник і проф. Б. Стефанович — секретар. До відповідних підкомітетів були вибрані: Б. Сольчаник, мгр. Я. Пиндус, мгр. Я. Яворський, Є. Змий, д-р С. Парубчак, проф. А. Хомова, проф. М. Завицький, В. Сигалів, В. Юркевич, проф. Р. Левицький, Ю. Стеранка, О. Сташків, Я. Турянський, суддя Слоневський, ред. В. Качмар, Л. Лапичак, Ю. Храневич і О. Твардовський. До складу Ювілейного Комітету входять автоматично керівники усіх активних спортових ланок „Ч. Січі", як також представники всіх більших українських громад в стейті Ню Джерзі.

Вже відбулось декілька засідань Президії і голов підкомітетів, на яких вирішено, що ювілейні святкування розпічнуться величавим бенкетом в готелі „Есекс Гавз", 18 лютого 1967 року. Ювілейні спортові імпрези-турніри: футбольні, відбиванковий, шаховий, настільного тенісу, заплянованo на весну 1967 року.

О Твардовський

БЕЗВІРНИЦЬКІ ПОХОДИ

На Львівщині, — пише в „Молоді Украни" 5 жовтня секретар Львівського комсомолу Б. Шайдецький, — в селах та особливо в школах ми розгорнули широку протирелігійну роботу: у клюбах обладнали кутки, випускаємо бюлетені та стінівки „Атеїст"; когорти комсомольців ходять по хатах та індивідуально говорять з людьми на безвірницькі теми. В одному Яворівському районі, — хвалиться комсомольський секретар, — створили 60 кутків і 3 кабінети атеїста.

ТАРЗАН, Ч. 5710. Ата кують Тарзана камінням!

Кількох індіян нетерпляче чекали на мавполюда, який нічого не підозрівав.

Тарзан обережно йшов далі, але він не міг занюхати ворогів над собою.

Нагло, коли він зблизився до виступу, на нього посипалася лявіна каміння!

ПРОТОКОЛ
26-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
що відбулася в готелі „Шерман Гава" в Шикаґо в тижні від 16-го до 21-го травня 1966 року

(14)

(Продовження)

ОДИНАДЦЯТА СЕСІЯ

Предсідник Конвенції Іван Флис відкрив одинадцяту сесію 26-ої Конвенції в п'ятницю, 20-го травня о год.1.30 по полудні та заповів продовжування внесків та ухвал для добра організації.

Василь Верига, делеґат 432 Відділу, Я підкреслюю ще раз вагу молоді в нашому УНСоюзі. Щоб запевнити будучність нашій організації, треба конечно звернути якнайбільше уваги на притягнення молоді в ряди членів УНСоюзу. Тому й думаю, що Виховно-дослідний Комітет при Культурній Комісії має перед собою велике завдання. Об'єднання Українців Педагогів у Канаді познайомилось із квестіонарем виготовленим Дослідною Комісією УНС і вважає, що квестіонар якраз вдаряє в найбільш занедбану ділянку у нашому вихованню, а саме намагається дістати статистичні дані про нашу молодь відносно її заінтересування, вклад батьків у виховання у такому напрямі, про який вони завжди публічно говорять і т. п. ОУПК як таке є зацікавлене працею згаданої Комісії і вважає, що коли б усі вчителі та школи поставились до її праці з вирозумінням то вона могла б дістатися до джерел нашого незавидного стану в Північній Америці. Планування дальшої виховної праці, якщо вона має бути більш успішною чим дотепер, мусить базуватися на наукових дослідах, які якраз і робить Виховна Комісія УНС. Вповні схвалюю запитник, що його склав і розіслав молоді головний радний Мирон Куропась, бо лише розваживши і простудіювавши справу, знатимемо правильний підхід і способи вдержання молоді для нашого Союзу і нашої громади. Треба збагнути, чого хоче молодь і тоді звернутись до молоді, щоб вона чулася частиною нашої організації.

Степан Іваницький, делеґат 276 Відділу: Я хочу подати декілька завваг, які можуть допомогти нашому Союзові бути кращим для всіх членів. Я думаю, що ми повинні тепер говорити ясно, що ми продаємо асекурацію, а не здобуваємо членів. Маючи на увазі конкуренцію комерційних компаній, треба підкреслювати, що ми маємо добрий забезпеченевий товар. Ось мої суґестії новостей, які пропоную впровадити в УНСоюзі:

Забезпеченеву грамоту, яка впродовж якогось часу дозволяє на підвищення суми забезпечення, на приклад з $1,000 на $10,000 і більше.

Стипендії давати не лише студентам активним в українському житті, але в першу чергу тим, які своїми поступами в науці заслуговують на це. Фонди на стипендії не мусять бути лише з каси УНСоюзу. Я пропоную, щоб на стипендії збирати гроші по відділам, щоб мати змогу допомогти більше студентам.

Виготовити підручник з інструкціями для секретарів та орґанізаторів, як теж замовити для секретарів і орґанізаторів течки, в яких вони держали б цей підручник і інші матеріяли, коли ідуть забезпечувати когось, чи полагоджувати союзові справи. Це робить поважне враження на людей, до яких звертаються ці особи в імені Союзу. Це мають бути порядні течки і підручники, які зможуть передавати секретарі одні другим, коли вибирають нових секретарів по відділам.

Подбати про те, щоб знайти на Пенсилвенію і Огайо обізнаного і досвідченого організатора, який міг би допомогти тамошнім Відділам в організуванні членів.

Володимир Гіряк, делеґат 341 Відділу: Коли мова про справи для добра УНСоюзу, я хочу подати декілька справ не як делеґат, але як обласний орґанізатор. Матеріялу для посилення УНСоюзу є подостатком так в ЗДА як і в Канаді. Але є причини, які гальмують наш ріст і діяльність і їх я тут вичислю:

1. Винагороди за організаторську працю є абсолютно замалі і тому ми не можемо сподіватися, що молодь піде працювати для нас. Старші організатори і старші секретарі не мають змоги підійти до молоді. До неї нам треба осіб з молодої ґенерації. Тому я пропоную, щоб підвищити винагороду за приєднування нових членів.

2. Ми повинні звернутися лицем до молоді. Тепер, коли маємо так багато молодечих організацій, УНСоюз все ще звернений до них боком. Нам треба іти до молоді звернені до неї лицем, бо це наша надія на ріст і розбудову.

3. Окружні Комітети є дуже потрібні та корисні, що ми, організатори пізнаємо найкраще, коли приїжджаємо в терен до праці над приєднуванням нових членів. Тому рекомендації про статутове оформлення Окружних Комітетів, як і рекомендації від цих Окружних Комітетів, не повинні лежати на полиці.

4. Тут була мова про підвищення вкладок з огляду на пропозицію підвищувати передплату „Свободи". Члени не будуть вдоволені підвишкою, отже вона не буде корисною. Членські вкладки при забезпечуванні нових членів люди порівнюють, тому коли вкладки покажуться ще більшими через підвищену передплату, нам буде ще важче здобувати членів.

Григорій Тимчій, делеґат 347 Відділу: Казали тут в промовах, що ми маємо багато грошей та й не знаємо, що з ними робити. А ніхто не звертає уваги на те, що ми лишили по собі багато старців. Тому я пропоную, щоб звільнити старших членів від 70-го року вгору від вкладок, або дати їм дивіденду рівну річній вкладці. Наші відділові секретарі працюють так як задармо. Вони дістають по 25 процентів від вкладок першого року і лише 6 процентів від дальших зібраних вкладок. Я пропоную, щоб секретарям підвищити цю винагороду на 50 процентів від першого року вкладок та 10 процентів від дальших років.

Андронік Копистянський, делеґат 327 Відділу: Я маю деякі побажання, які прошу затвердити, як наші рекомендації. Ними є такі справи:

1. Секретарям дуже важко приєднувати членів, коли не маємо ще таких родів забезпечення, як групове забезпечення та забезпечення хворобове. Тому пропоную поробити заходи, щоб впровадити в нас ці роди забезпечення для наших членів.

2. Нам теж дуже потрібна допомога у пропаганді УНСоюзу, але не серед членів, що робить наша „Свобода", яка доходить у більшости лише до членів, але серед нечленів. Тому пропоную час від часу друкувати такі видання „Свободи", в яких були б матеріяли про УНСоюз і ці числа розсилати в більшій кількості секретарям та організаторам, щоб вони ці примірники „Свободи" роздавали нечленам, тобто проспектам, яких вони бажають забезпечити в УНСоюзі.

3. Саме маємо Франківський рік. Тому пропоную ухвалу, щоб УНСоюз поробив заходи побудувати на „Союзівці" пам'ятник Іванові Франкові.

4. Членам УНСоюзу пропоную признати значно більшу як тепер знижку за побут на Союзівці.

Мою пропозицію - рекомендацію Головному Урядові УНСоюзу побудувати пам'ятник Іванові Франкові на Союзівці прошу піддати під голосування.

Андрій Іванюк, делеґат 106 Відділу піддержав цю пропозицію і в зарядженому голосуванні більшість членів апробувала цю рекомендацію.

Володимир Басюк, делеґат 424 Відділу: маю такі внески для добра УНСоюзу:

1. Розпочати працю по організації плянового відділу для УНСоюзу та подбати про те, щоб члени Головного Уряду підвищили свої Фахові знання.

2. Для покращання організаційної праці приєднування нових членів, популяризувати досягнення УНСоюзу не лише на зборах Відділів, чи в газеті „Свободі", але так, щоб це дійшло до ширших кругів нашого громадянства. Розповсюджувати „Свободу" серед нечленів та подавати у „Свободі" вістки та звіти із праці УНСоюзу. Притягати на збори Відділів нечленів.

3. Не обтяжувати членів Головного Уряду і Контрольної Комісії обов'язками у Культурній Комісії, бо вони мають свої обов'язки.

4. Признати більші дотації для „Веселки", яка виконує корисну працю для виховання нашої дітвори і молоді.

5. Обмежити стипендії тільки до славістики і у випадках дослідних праць у цій ділянці тобто докторантів.

6. Влаштовувати дитячі імпрези для союзової дітвори.

7. Обмежити участь членів Екзекутиви в різних установах поза Союзом, бо це діється зі шкодою для УНСоюзу.

Внескодавець просив подати його три внески під ч. 1, 3 і 5 під голосування. Внески про відділ плянування та про Культурну Комісію були переголосовані і прийняті як рекомендації. Внесок відносно стипендій перепав, бо не було навіть охочого його піддержати.

Іван Чопко, делеґат 271 Відділу: Я не буду говорити про те, як ми маємо здобувати гроші для УНСоюзу, лише згадаю про випадки, коли ми понесли втрату. Коли минулого року повідомлено про курси на „Союзівці", я привіз туди дитину і її не прийняли. Я віз цю дитину 175 миль і там сказали мені, що не приймають. Чому не було подано у „Свободі" цін — оплати за курси? На Союзівці не дали мені відповіді. Коли ж я написав до Головної Канцелярії, прислали мені брошуру. Я мав через цю справу неприємності.

Іван Винник, делеґат 361 Відділу: Як делеґат Відділу з Ню Йорку пропоную:

1. Піднести висоту уділюваних морґеджів з 50 процентів вартости дому на 75 у випадку одно і двородинних домів.

2. Признати гроші з народного фонду на стипендійний фонд УНСоюзу для нашої молоді — студентів вищих шкіл, які в потребі могли б дістати позички на продовження студій з цього фонду. Наш клич: заохочувати нашу молодь та допомагати їй осягнути вищу освіту.

3. Створити при стипендійному фонді спеціяльну Інформаційну Комісію, яка подавала б молоді інформації про вищі школи, про стипендії та взагалі дбала б про те, щоб якнайбільше нашої молоді закінчили високі студії.

4. Приступити до зорганізування дому для старших членів. Вважаємо, що найкраще було б у Маямі, з огляду на клімат, як і на дешеві кошти прожитку. Дім там можна закупити на 50 процент дешевше як у Ню Йорку.

5. Пригадати всім Відділам УНСоюзу, щоб належали до УККА.

6. Тиждень перед 27-ою Конвенцією Головний Уряд повинен відбути свої наради, щоб ми не були свідками таких дискусій, які мали місце цього року.

7. Виготовити бюджет УНСоюзу. Важко зрозуміти, щоб така установа, як 31-мільйоновий УНСоюз, могла працювати без бюджету.

8. Підвищити секретарську винагороду від вкладок із 6 на 7 процентів.

Предсідник Конвенції Іван Флис запитав, хто попирає внесок на підвишку секретарської винагороди з 6 на 7 процентів. Зголосилося багато делеґатів піддержати цей і інші внески, після чого проведено голосування в якому предсідник Конвенції ствердив, що всі голосували за цими внесками.

Іван Струк, делеґат 324 Відділу: УНСоюз видав в обороні правди про Україну монументальну працю — Англомовну Енциклопедію Українознавства. Це є доказом, що УНСоюз дбає про добре ім'я України та про нашу молодь.

1. З огляду на 9-ту Конвенцію УККА, яка відбудеться осінню ц. р. звертаюся до представників централі УККА, щоб вони вирішили на найближчому засіданні, щоб на конвенції була виголошена доповідь на тему: Боротьба з фальшивниками історії України в американській едукаційній літературі.

2. Звертаюся до всіх майбутніх делеґатів на 9-ту Конвенцію УККА, щоб вони домагалися від проводу УККА зактуалізування проблеми боротьби з фальшивниками історії України.

3. Звертаюся з проханням до новообраного Головного Уряду, щоби він попирав фінансово такі організації, які ведуть безпосередню боротьбу з авторами і американськими видавництвами, що дискримінують Україну й українців в шкільних підручниках. Дискримінація України в американських підручниках впливає некорисно на нашу молодь, тому всі ми повинні звертати на це велику вагу, бо ходить тут про добре-ім'я України і нашу молодь, яка може втопитися в чужому морі.

Вкінці ставлю один внесок: щоб членам УНСоюзу, які мають 70 і більше років виплачувати таку дивіденду, щоб вона покривала їхні вкладки за повний рік.

Цей внесок віддано під голосування, в якому всі делеґати віддали голоси за його апробатою.

Предсідник Конвенції **Іван Флис** звернув в тому часі увагу всім внескодавцям, що вони мають обов'язок передати свої внески на письмі секретарям Конвенції, бо секретарі не стенографують ходу нарад і їхні внески не будуть подані у протоколах, коли не будуть зложені секретарям на письмі.

Ярослав Мартинюк, делеґат 330 Відділу: Пропоную звільнити від плачення посмертних фондів всіх членів, які мають 70 і більше років і які належать до УНСоюзу вже 40 або більше років. Ці члени мали б оплачувати лише 15 центів місячно на фонди, щоб задержати всі права повноправних членів, як це є тепер для так званих спеціяльних членів.

Внесок був піддержаний і делеґати апробували його одноголосно.

Д-р Ярослав Кришталович, делеґат 222 Відділу, подав внесок, щоб приділити всім молодечим організаціям дотації в сумах по $500, а всім оселям молоді по $1,000, але цей внесок перепав, коли більшість делеґатів віддала свої голоси проти цього внеску.

Проф. Роман Чучкевич, делеґат 346 Відділу звернув увагу на такі справи: Стипендійна Комісія мала працювати від попередньої Конвенції, тим часом вона почала працю і уділено перші стипендії рік пізніше. Новообраний Головний Уряд повинен створити постійний Стипендійний Фонд в сумі $100,000, очевидно, лише для членів УНСоюзу. Членами мали б бути не лише студенти, які вносять прохання, але і їхні батьки. УНСоюз повинен допомогти комітетам побудувати у своїх місцевостях культурні доми.

Петро Ліщак, делеґат 230 Відділу прочитав такі внески:

1. Звільнити старших членів від плачення вкладок.

2. Звільняти тут народжених, або і тих членів, які прибули до ЗДА малими дітьми, від обов'язку передплачувати „Свободу".

3. Задержувати дивіденду тим членам, які собі цього бажають, і за це підвищувати їм суму забезпечення.

4. Впровадити забезпечування — бондування секретарів Відділів.

5. Робити дальші старання про злуку братських союзів.

6. Пропоную, щоб „Свобода" ставилася однаково до всіх членів і до різних околиць, коли надсилають їй якість вістки, оголошення чи інші матеріяли.

Петро Щерба, делеґат 173 Відділу: Мої внески вже були порушені іншими делеґатами. Залишилися мені ще дві справи, які хотів би тут згадати. Щоб пропагувати Союз по різних місцевостях, добре було б поширювати організаційну сітку на дальше віддалені скупчення українців. Також раджу переводити окружні збори по різних місцевостях, кожний раз в іншій місцевості, щоб дати нагоду такій віддаленій від центрів місцевості запізнатися із союзом і його працею. Секретарі, які нераз звертаються до адміністрації „Свободи" із оголошеннями імпрез, які в більшості є сезонові, натрапляють там на труднощі. А ці оголошення треба конечно поміщувати. Я мав такий випадок, що приходилось мені писати три рази в справі одного оголошення, заки помістила „Свобода" це оголошення союзової імпрези.

О. Петро Мелех, делеґат 342 Відділу: Один наш конвенційний діяч сказав мені таке: Ми замалі, щоб бути великими, але й завеликі, щоб бути малими. Я додам, що ми завеликі, щоб вести господарку без бюджету, тому думаю, що УНСоюз повинен базувати свою працю на ухваленому Конвенцією бюджеті. 2. Погоджуюся із головним секретарем д-ром Падохом, що треба продовжувати секретарські курси, бо вони виказались дуже корисними. 3. Новий будинок для Головної Канцелярії УНСоюзу це вже конечність і тому пропоную цю справу вже наладнати. 4. Старшим членам треба обов'язково ввести полегші. Це мали б бути полегші для довголітніх членів — пенсіонерів. 6. Пропоную відзначити за довголітню працю грамотами і відзнаками довголітніх урядовців Відділів. 6. Будемо вітати появу „Веселки" англійською мовою. Батько Союз є батьком для всіх дітей — нашої молоді, чи то українськомовної чи англомовної. 7. Статутова Комісія повинна зібрати всі пропоновані зміни статуту і ще перед Конвенцією розіслати їх всім делеґатам, щоб вони могли над цими проєктами подумати. Кінчу своє слово цим же самим, що Союз завеликий, щоб бути малим. Тому й думаю що ми завеликі, щоб сперити і стверджую із вдоволенням, що ці спори пройшли.

Данило Бортник, делеґат 238 Відділу: Кажуть, що нас хвалять. Але хто? Це ми самі хвалимося. Хвалимося, що маємо мільйони та що маємо 87,000 членів. Але ці члени вже не всі такі молоді і наша резерва не буде постійно зростати, вона може і меншати. І тоді вже мільйони не будуть робити других мільйонів. Я вам скажу правдиву історію: прийшов один секретар на похорон члена і бачить, а жінка померлого дуже плаче. Секретар каже їй: перестаньте вже, не плачте. А вона відповіла йому на те: Я не плачу за ним, я плачу, бо він мало грошей лишив. Як поїдемо з Конвенції до дому, то забудьмо про аплікації на 500 дол. і візьмімся організувати членів на вищі суми. Тоді й секретар зможе бути вдоволений, що ми ростемо. Вкінці хочу пригадати те, що я вже раз казав. Я вже звертав увагу на те, що на нашій залі був український прапор і десь його тепер нема. Чому це так?

Інж. Степан Куропась вияснив делеґатові, що прапор був позичений делеґатам, коли вони ішли маніфестувати перед президентом Джансоном і там так побрудили його, що треба було віддати до пральні.

Остап Зинюк, делеґат 15 Відділу: Я хочу порушити справу членів забезпечених клясою „даблю", які заплатили вже понад суму свого забезпечення. Є побажання, щоб членів звільнити від дальшого плачення вкладок, або признати їм значно більші дивіденди. Пропоную теж, щоб до вкладок членок - жінок включати теж передплату „Свободи", щоб так уникнути багато випадків, коли ці передплатниці газети залягають із передплатою. Пропоную, щоб УНСоюз допоміг меншим нашим містам у побудовах народних домів. В місцевостях із більшими громадами українців це можуть робити громади самостійно. Побажання до „Свободи", щоб автори книжок не друкували свої твори спершу у „Свободі", а потім друкували свої книжки, бо цих книжок опісля бібліотеки не приймають тому що ці твори вже були в газеті. Вкінці пропозиція нашого 15-го Відділу, щоб внести рішення Конвенції, щоб дивіденду пожертвували члени на Стипендійний фонд. Це могла б бути однорічна дивіденда, або хоч якась її частина. Внескодавець просив подати під голосування справу дивіденди, яку він пропонував пожертвувати на стипендійний фонд. Після короткої дискусії більшість членів голосувала проти цього внеску.

Володимир Кіндефорський, делеґат 206 Відділу: Я ставлю внесок, щоб „Український Тижневик" не повторював тих самих речей, які є в американській пресі, а щоб там було більше союзових справ.

Мгр Петро Пишко, делеґат 385 Відділу: Я мав внесок у справі піддержки катедри українознавства. Тому, що цю справу вже піднесено, я заявляю, що цю пропозицію піддержую. Пропоную, щоб стипендії уділяв УНСоюз тільки тим студентам, які студіюють українознавчі науки. Американські університети мають доволі стипендій для студентів інших ділянок науки, тому нам треба дбати про наші студії. Зі звітів довідався я, що деякі секретарі відмовляються від передплати „Свободи". Це сором, бо яке право мають ці самі секретарі стягати гроші за „Свободу" від інших членів. Я пропоную, щоб усім секретарям висилати обов'язково „Свободу", а коли б від неї хтось відмовлявся далі, то він все одно повинен бути обтяжений передплатою за газету. Пропоную, що так само, як було домовлення про видання Енциклопедії Українознавства, домовитися про видання коштом УНСоюзу Історії України авторства проф. Грушевського.

Д-р Василь Вишиваний, делеґат 361 Відділу: На те, щоб одержати голос, мусів я чекати два дні. Тому що на грамоти кляси Т. яких вже є чимраз менше вже передплатили члени своїми вкладками суму забезпечення, пропоную, щоб цим членам виплачувати конечно значно більші дивіденди, навіть такі, щоб вони покривали їхні вкладки. Головну Канцелярію УНСоюзу пропоную перенести до Ню Йорку. Джерзі Сити — це велике місто, але все таки УНСоюз повинен перенестися до Ню Йорку. Думаю, що на цю ціль, тобто на новий будинок УНСоюз повинен ужити два мільйони і купити за них гарний і великий дім. Прошу взяти це на розгляд Головного Уряду. Стипендійний фонд треба обов'язково збільшити. Тому треба посилити акцію збірки грошей на цей фонд, так як це зробив наш 361 Відділ. Ціль фонду — допомагати нашим студентам, які будуть студіювати українознавство.

Василь Верига, делеґат 432 Відділу звернув увагу, забравши слово у справі формальній. Він ствердив, що делеґати повторюють непотрібно те, що вже говорили їх попередники.

Мгр Петро Пишко, делеґат 385 Відділу пригадав, що справа стипендій на студії українознавства це внесок, над яким повинно відбутися голосування. Михайло Воробець піддержав цей внесок.

Володимир Басюк, делеґат 424 Відділу звернув увагу, що тут не йдеться про курси українознавства, але про студії українознавчих наук на університетах.

Проведене голосування над цим внеском виказало більшість делеґатів проти цього внеску. Тим самим внесок перепав.

Василь Подубинський, делеґат 368 і 429 Відділів: Я одержав листа від дир. Поритка, щоб занятися збіркою грошей на наших інвалідів, які живуть в Німеччині і одержують від німецького уряду ренти по 18 німецьких марок місячно. Тих нещасних наших інвалідів в Німеччині є около 400. Чи дозволите мені тут зібрати на них гроші і передати п. д-рові Галанові? А може жертводавці відразу вложать свої пожертви у коверти і передадуть їх п. д-ві Галанові. Друга справа, це справа видання англійською мовою короткої історії України. Наш Відділ рішився зайнятися виданням цієї потрібної книжки малого формату, але просимо УНСоюз, щоб він допоміг нам видати цю книжку, яка матиме велике значення.

В тому часі провід нарадами перебрав заступник предсідника Конвенції д-р Богдан Гнатюк.

Андрій Трин, делеґат 20 Відділу подав внесок, щоб старші члени одержували 50 відсотків знижки за побут на Союзівці не більше двох тижнів.

Внесок піддано під голосування і його одобрено великою більшістю голосів.

Д-р Микола Сидор - Чарторийський, делеґат 485 і 97 Відділів: Тут вже багато говорилося про „Свободу" і були на неї нарікання. „Свобода" може виконувати свої завдання краще, але їй на це потрібні більші фонди. Тому я пропоную вирішити тут на Конвенції, щоб передплата для членів виносила місячно круглo 1.00 дол. Друга пропозиція, це в справі „Українського Тижневика", і я пропоную, щоб для тут народженої молоді було обов'язковим передплачування „Українського Тижневика". Цей „Український Тижневик" повинен би тоді появлятися, як окреме видання і його передплата коштувала б 5.00 дол. річно. Також пропоную, щоб нашу „Веселку" редактори ділили на дві частини: одну для молодших дітей, а другу для старших.

В дискусії над внеском підвищити ціну передплати „Свободи" забрали слово наступні делеґати: Роман Ільницький (В. 117) висловився за підвишкою „Свободи", стверджуючи, що подорожів папір на 50 відсотків, а тут були пропозиції, щоб збільшити „Свободу" на 8 сторінок; Петро Федик (В. 292) висловився проти підвишки, бо це привело б до втрати багатьох членів; проф. Роман Чучкевич (В. 346) звернув увагу, що у „Свободі" друкується багато союзових матеріялів, тому УНСоюз повинен доплатити „Свободі" потрібну суму, щоб її переплати не підвищувати; Павло Марко (В. 204) пригадав, що після попередньої підвишки в ціні „Свободи" у 1958 році ми вже були втратили чимало членів, тому він теж є проти підвишки передплати; Осип Зінкевич (В. 320) підкреслив, що тут був поставлений формальний внесок у справі підвишки передплати на 1.00 дол. місячно, тому над ним треба перевести голосування.

У зарядженому голосуванні більшість делеґатів голосувало проти і цим самим цей внесок перепав.

Микола Степаш, делеґат 155 Відділу прочитав наступні пропозиції від Відділів Округи Перт Амбой:

1. Починаючи від 1-го червня 1966 у випадку смерти довголітнього члена, який був забезпечений в УНСоюзі 35 або більше років, посилати „Свободу" вдові по цьому членові безкоштовно так довго, доки вона житиме. Рівночасно рекомендуємо, щоб секретарі Відділів старалися придбати „Свободі" та „Українському Тижневикові" більше передплатників.

2. Тому, що УНСоюз рішив пошанувати довголітніх членів та подарувати цим членам, які були в УНСоюзі 55 років, годинники, пропонуємо признати довголітнім членам, які були в Союзі 50 і більше років, по одному тижневі безплатних вакацій на „Союзівці", з тим, що ці члени самі оплатять собі кошти доїзду. Цей плян можна перевести так, щоб впродовж літніх і осінніх місяців „Союзівка" приміщувала в себе кожного тижня по 12 таких старших членів.

Іван Паньків, делеґат 495 Відділу порушив справу великих відповідальностей відділових секретарів, які не лише збирають вкладки та організують членів, але полагоджують для членів всякі інші справи. Тому він запропонував, щоб Головний секретар виготовив книжечку інструкцій для секретарів, в якій були б потрібні інформації про позички, морґеджі та інші справи. Пропонує, щоб менші Відділи не платили коштів поштових посилок ,але щоб їх покривала за них централя,тобто Головна Канцелярія. Секретарі мають розсилати від Відділів дивіденди, позичкові документи і всякі інші справи. Чому це має оплачувати Відділ?

Іван Антушак, делеґат 161 Відділу предложив Конвенції ось такі дві рекомендації:

Рекомендуємо, щоб всі документи (рекорди) УНСоюзу були зберігані на мікрофільмах на випадок коли б вогонь чи інші причини привели до втрати оригінальних документів у Головній Канцелярії.

Рекомендуємо, щоб наша 26-та Конвенція УНСоюзу вислала привітальні телеграми до всіх українських єпископів та митрополитів, так православних, як і католицьких, які перебувають на терені ЗДА і Канади.

Мгр Мирослав Кальба, делеґат 226 Відділу звернув увагу, що у звітах головного секретаря була згадка про брак місця в Головній Канцелярії для двох службовиків, що їх треба б прийняти до праці. Цьому треба запобігти, полагоджуючи вже справу нового приміщення для Головної Канцелярії.Для секретарів Відділів, як згадав Головний секретар, треба влаштувати перевишкільні курси. Тому, однак, що такі курси коштовні, пропоную зорганізувати популярні в багатьох установах і школах так звані заочні курси. Тут вже згадувано про те, що треба відзначити довголітню віддану працю нашого Головного касира Романа Слободяна. Я хочу пригадати, що ми повинні теж вшанувати відповідно наших довголітніх секретарів Відділів, які вже працюють понад 50 років на своїх постах, та які є тут сьогодні поміж нами. Наприклад, є тут пан Цебак, який вже секретарює напевно 50 років. Вкінці прошу взяти під увагу Кольорадо, коли будете плянувати доми для старших членів, бо Кольорадо відповідає найкраще цьому своїми кліматичними умовинами.

Іван Пригода, делеґат 361 Відділу запропонував, щоб касирам Відділів, головно по більших Відділах, ухвалити виплачувати по 1 відсоткові від зібраних вкладок. У більших Відділах секретарі не можуть охопити усієї праці і тому велику частину праці виконують касири та інші члени. Це абсолютно посилить працю по Відділах і причиниться до росту УНСоюзу.

Осип Воробець, делеґат 219 Відділу, запропонував прийняти ось таку резолюцію:

Ми саме відзначаємо 50-ту річницю смерти о. Агапія Гончаренка, першого українського священика, який прибув до Ню Йорку весною 1865 року, та який допомагав і обороняв думку закупу Аляски для ЗДА в 1867 році, який видавав книжки та газети в українській та англійській мовах та інформував мешканців Аляски про їх пра-

ва та обов'язки, надані їм конституцією ЗДА, який допомагав туберкульозно хворим на своїй фармі „Україна" та допомагав і піддержував багато людей аж до дня його смерти. Отець Гончаренко був визначним гуманістом та впливовим американським громадянином, а и не менше визначним українським патріотом.

Тому ми вносимо резолюцію, щоб на місці, де була фарма „Україна" о. Гончаренка і де тепер похоронені о. Гончаренко і його дружина, тобто в Гейворд, Каліфорнія, влаштувати Український Парк.

Ряд делеґатів заявили свою піддержку цій пропонованій резолюції, і тоді однозгідним голосуванням цю резолюцію затверджено.

Володимир Козіцький, делеґат 8 Відділу, запропонував, щоб Конвенції УНСоюзу пересунути так, щоб вони відбувалися в роки президентських виборів. Це допомогло б нам мати почесних гостей на наших Конвенціях із поміж провідних діячів американського політичного життя".

Д-р Михайло Пап, делеґат 364 Відділу, прочитав привіт 26-ій Конвенції, надісланий від Асоціяції Українських Професорів Високих Шкіл.

Роман Припхан, делеґат 399 Відділу: Я репрезентую Відділ УНСоюзу при Спортовому Товаристві „Леви" в Шикаґо, тому й буду говорити про спорт. Недавно була тут запропонована резолюція про спортову акцію. Її запропонував п. Андрій Джула, але чомусь над цією пропозицією не проведено голосування. Тому пропоную Конвенції затвердити наступну резолюцію такого змісту:

„Маючи на увазі добро нашої молоді та важливість її фізичного виховання, 26-та Конвенція УНСоюзу доручає Екзекутиві присвятити належну увагу розвоєві спортового життя серед нашої молоді та морально і матеріяльно допомогти існуючим вже спортовим Відділам при УНСоюзі та іншим спортовим товариствам на терені ЗДА і Канади. В той спосіб ми зможемо задержати нашу молодь в наших українських спортових товариствах і це дасть нам змогу зв'язати їх із УНСоюзом та збільшити ряди УНСоюзу молодими членами, яких нам так дуже потрібно". Внескодавець Роман Припхан поінформував Конвенцію, що цей проєкт резолюції вже піддержують наступні делеґати: д-р Іван Сєрант — делеґат 86 Відділу при УСК в Ню Йорку, Омелян Твардовський, делеґат 214 Відділу при „Чорноморській Січі" в Нюарку, проф. Роман Чучкевич, делеґат 346 Відділу при УСК „Львів" у Клівленді, інж. Іван Скіра, делеґат 153 Відділу та член „Тризуба" з Філядельфії і Гелен Олек, делеґатка 22 Відділу з Шикаґо.

Предсідник Конвенції д-р Богдан Гнатюк зарядив голосування, в якому ця резолюція була прийнята одноголосно.

Після цього д-р Б. Гнатюк прочитав оголошення про те, що Сестра Василіянка — Мати Марія займається продажем книжок, портретів і медальйонів, дохід з чого призначений на Український Католицький Університет. Він закликав делеґатів, щоб закупили в Сестри Марії щось із згаданих речей,щоб піддержати справу Університету та пошанувати посвяту цієї Сестри Василіянки, яка впродовж цілої Конвенції займається згаданим розпродажем.

Предсідник Конвенції д-р Богдан Гнатюк повідомив делеґатів, що саме вичерпано зголошених дискутантів у справі внесків та ухвал для добра організації, та що Конвенція приступає до чергової точки нарад, а саме до визначення висоти запорук і платень.

ВИЗНАЧЕННЯ ВИСОТИ ЗАПОРУК І ПЛАТЕНЬ

Предсідник д-р Богдан Гнатюк заявив, що заки приступимо до устійнення платень наших членів Екзекутивного Комітету, тобто Головного предсідника, Головного секретаря, Головного касира, Члена Екзекутиви і Екзекутивного Директора Канадійської Канцелярії, просимо Головного касира Романа Слободяна зреферувати справу запорук і запропонувати їх висоту.

Головний касир **Роман Слободян** пояснив, що бондування Головних Урядовців і помічних сил Головної Канцелярії є дуже важне. Він вважає, що теперішні бонди у висоті 25,000 дол. на кожного службовика і додаткових $ 75,000 до згаданих вже $ 25.000 (Разом 100,000) для Головного касира повинні бути вистачальні. Контрольори і асекураційні департаменти стейтів потвердили нам, що не маємо потреби підвищувати цих сум запорук.

Петро Гут, делеґат 220 Відділу, завважив, що немає потреби бондувати всіх урядовців, на що відповів Головний касир, що УНСоюз бондує лише тих Урядовців і службовиків, які мають до діла з грішми, або мають матеріяльну відповідальність у іншій формі. Отже бондуємо крім Головного касира теж Головного предсідника і Головного секретаря, а також деяких службовиків Головної Канцелярії і „Союзівки".

Внесок Головного касира піддержав д-р Іван Сєрант (В. 86) та Микола Мота (В. 432) і тоді переведено голосування, яке апробувало пропоновані суми запорук у висоті 25,000 дол., плюс додаткових 75,000 дол. для Головного касира.

Після цього приступлено до устійнення платень членів Екзекутиви, до дискусії над якими і внесків закликав делеґатів предсідник Конвенції д-р Богдан Гнатюк.

На питання мґра Мирослава Кальби (В. 226) подав Головний касир до відома, що останньо члени Екзекутиви мали такі платні: Головний предсідник 13.000 дол. плюс 1,000 на репрезентаційні видатки. Головний секретар — 13,000 дол. і Головний касир — 13,000 дол.

Іван Ракочий (В. 105) завважив, що важко говорити про висоту платень, не маючи досі бюджету, тому він не ставить внеску з означеною висотою платень, але радить, щоб платні були залежні від висоти зисків УНСоюзу.

Предсідник Конвенції д-р Богдан Гнатюк пригадав делеґатам, щоб вони мали на увазі, що вони устійнюють платні для членів Екзекутиви на чотири роки, коли ціни на все будуть постійно зростати. Він теж підкреслив, що в українських установах надто часто вимагаємо великої праці за малу винагороду.

Микола Мота (В. 432) подав внесок устійнити платні двом членам Екзекутиви, тобто Головному предсідникові і Головному секретареві, у висоті 15,000 дол., з тим, що Головному предсідникові додати 1.000 дол. на репрезентаційні видатки.

Інж.Микола Харів (В. 157 і 285) поставив внесок, щоб залишити платні цих Урядовців незміненими, тобто по 13,000 дол., плюс 1,000 на репрезентацію для головного предсідника. Він запримітив, що коли б зросли кошти прожитку, тоді можна б підвищити ці платні.

Предсідник Конвенції Іван Флис пригадав делеґатам, що попередня Конвенція була ухвалила дієту на 35.00 дол., а вчора цю дієту підвищено на 50.00 дол. Чому б у такому випадку не признати такої підвишки процентово і членам Екзекутиви. Це було б приблизно по 17,000 дол.

Осип Зінкевич (В. 320) заявив, що коли ми маємо високі вимоги від цих урядовців, то й мусимо відповідно їх винагороджувати. Він запропонував, щоб Головному предсідникові платити 15.000 дол. плюс 1.000, Головному секретареві 15.000, а новим членам Екзекутиви, тобто Головному касирові, новому Членові Екзекутиви і Канадійському Директорові по 12,000 дол.

Микола Ткачук (В. 114) висловився за підвишками платень, бо ціни вже зросли і постійно далі зростають. Він закликав дати нагоду цим урядовцям спокійно працювати для УНСоюзу за відповідною винагородою.

Мґр Мирослав Кальба (В. 226) згадав, що ми маємо двох нових платних членів Екзекутиви, а саме сьомого Члена Екзекутиви і канадійського Члена Екзекутиви. Передбесідники говорять про платню канадійського члена Екзекутиви, а ми хотіли б знати, чи він був перед тим платний.

Микола Воробець (В. 356) пригадав, що досі було трьох платних урядовців, а тепер має бути п'ять. Тому треба укладати їхні платні після бюджету УНСоюзу. Треба однак пам'ятати, що кошти прожитку з кожним роком зростають, та що наші репрезентанти повинні дістати такі платні, щоб вони з охотою працювали.

Д-р Іван Сєрант (В. 86) згадав, що коли хтось поступає на працю, то його питають, скільки він хоче за свою працю. Тому може і добре було б поспитати цих урядовців, що вони хочуть.

Атанас Кобрин (В. 127) завважив, що це несмачна дискусія і її треба б скорочувати.

Предсідник Конвенції Іван Флис ствердив, що у пропозиціях ділять членів Екзекутиви на дві групи, двох давніших членів, тобто Головного предсідника і Головного секретаря, та нових, тобто Головного касира, Члена Екзекутиви і канадійського віцепрезидента. Він заявив, що вже готовий приймати внески.

Микола Мота (В. 432) повторив свій внесок, щоб Головному предсідникові признати 15,000 дол. плюс 1,000 дол. на репрезентаційні видатки, а Головному секретареві 15,000 дол. Цей внесок ставив теж Осип Зінкевич (В. 320).

Інж. Микола Харів (В. 157 і 285) ще раз поставив свій внесок, щоб всім трьом, Головному предсідникові, Головному секретареві і Головному касирові признати платні по 13,000 дол. плюс 1,000 дол для предсідника, як було досі. Цей внесок підтримали делеґати піднесенням рук.

Іван Вацук (В. 292) піддержав внесок Миколи Моти, пригадавши, що ми всюди оперуємо відсотками, тому й повинні членам Екзекутиви признати по 15,000 дол., що становило б підвишку у висоті 15 відсотків.

Андрій Триш (В. 20) запропонував у третьому внеску, щоб Головний предсідник одержав 17.000 дол. плюс 1,000 дол., а Головний секретар — 16.000 дол. Його внесок піддержав делеґат 325 Відділу.

На цьому замкнено внески і дискусію та приступлено до голосування, коли предсідник Конвенції Іван Флис повторив всі три пропозиції висоти платень двох членів Екзекутиви.

За внеском залишити платні такі самі, тобто по 13,000 дол., голосувало 18 делеґатів, за внеском устійнити платні по 15,000 дол. плюс 1,000 дол на репрезентативні видатки Головному предсідникові — віддали свої голоси 301 делеґатів, а за третім внеском про висоту платень 17,000 дол. плюс 1.000 дол. для Головного предсідника, та 16,000 дол. для Головного секретаря голосувало 3 делеґатів.

Згідно з голосуванням були схвалені такі патні:

Головного предсідника — 15,000 дол. плюс 1,000 дол. на репрезентацію;

Головного секретаря — 15.000 дол.

Предсідник заповів приступлення до внесків висоти платні Головного касира.

Василь Романишин (В. 254) пригадав, що колись д-рові Падохові вирішено признати таку саму платню, що другим. Коли маємо довір'я і вибираємо таку особу на Головного касира, то даймо йому повну платню. Можемо почати від 13,000 дол., а по річному засіданні підвищити до 15.000 дол. Цей внесок піддержав делеґат 161 Відділу. Також піддержав його Дмитро Шмаґала, стверджуючи, що так колись признано д-рові Падохові на дві тисячі менше, а потім підвищено.

О. Омелян Мицик (В. 388) пропонує, що касир повинен дістати ту саму платню, що діставав старий, але тому, що кошти прожитку зросли, вносить, щоб устійнити його платню на 14.000.Цей внесок піддержав Осип Зинюк, делеґат 15 Відділу.

Мґр Петро Пишко (В. 385) запропонував, щоб Головного касира платня виносила 14.000 дол., а по році була підвищена на 15.000. Цей внесок був піддержаний делеґатом 238 Відділу.

В голосуванні над цими трьома внесками одержано такий вислід:

Внесок 13,000 дол. плюс 2,000 дол. по одному році — 200 голосів;

внесок 14,000 дол. — 67 голосів; і

внесок 14.000 дол. плюс 1,000 дол. по одному році — 44 голоси.

Згідно з цим схвалена платня Головного касира виносить 13.000 дол., і по році має бути підвищена на 15.000.

Предсідник Конвенції Іван Флис заповів, що приступаємо до вирішення платні Члена Екзекутиви.

Атанас Кобрин (В. 127) запропонував, щоб платня Члена Екзекутиви в першому році виносила 13.000 дол., а потім підвищувати йому платню по році і по двох по 1,000, щоб по двох роках вона виносила 15,000 дол. Внесок піддержав делеґат 219 Відділу.

Роман Чорнобіль (В. 437) заявив, що він вважає, що за довголітню працю і досвід п. Сохана, про що говорили члени Екзекутиви, належиться йому дати відразу платню у висоті 15,000 дол. Цей внесок піддержали делеґати Маріян Курочка (В. 5) і Василь Попович (В. 367).

Микола Хомин (В. 464) поставив запит, скільки одержував п. Сохан і запропонував до його платні за рік включно з овертаймами додати ще 1,000 дол., але щоб це не було більше, як 15,000 дол., а не менше як 12,000 дол. Він остаточно по розмові з другими делеґатами цей внесок відтягнув, ствердивши, „що це не був добрий внесок".

На запит делеґата зі залі, скільки платні одержував досі п. Сохан, відповів предсідник Конвенції, що це не повинно тут бути порушуване, бо це не має значення, коли ми рішаємо платню Члена Екзекутиви.

Андрій Іванюк (В. 106) поставив третій внесок, щоб устійнити платню Члена Екзекутиви на 12,000 дол., з підвишками за чотири роки до 15.000 дол.

Предсідник Конвенції Іван Флис на цю пропозицію і голоси зі залі пригадав делеґатам, що вони „чули, як Влодзя хвалили всі, і одна сторона і друга. Як вони собі взяли по 15.000 дол., то Влодзьові повинні б дати 18,000 дол або й 20.000 дол. Так виглядає, що він всю роботу робив, а ви хочете дати йому лише 12,000 дол."

Внесок А. Іванюка піддержали делеґати зі залі піднесенням рук.

Предсідник Конвенції Іван Флис повторив три внески і зарядив голосування, у висліді якого внески одержали стільки голосів:

внесок — 13.000 дол. плюс по рокові 1.000, а по двох ще 1.000 дол., щоб по двох роках дійти до 15.000 дол. — одержав 97 голосів;

внесок — 15,000 дол. — одержав 19 голосів;

внесок — 12.000 дол. з підвишками за чотири роки до 15.000 дол. 73 голоси.

Проти всіх трьох внесків було 86 голосів.

Згідно з цим вирішено, що платня Члена Екзекутиви виноситиме 13.000 дол., після одного року 14,000, а після двох років — 15.000 дол.

Предсідник Конвенції Іван Флис, після запиту делеґата Павла Марка (В. 204) в справі платні Третьому заступникові головного предсідника, звернувся до Головного предсідника, Головного касира і Заступника головного предсідника із запитом: „Чи можете нам сказати, чи платним є Директор Канадійської Канцелярії? Та чи платним є Віце-президент для Канади. Одержавши відмовну відповідь на друге питання, предсідник Конвенції заповів, що Третій заступник гол. предсідника не є платним, тому й немає потреби дискутувати і рішати тут справу якоїсь платні.

Після цього предсідник Конвенції Іван Флис попросив до слова головного предсідника **Йосипа Лисогора,** який сказав наступне:

„Як вам усім відомо, п. Роман Слободян працював для УНСоюзу впродовж 50 років як касир і як фінансовий референт. Сьогодні він визнається до нюансів у фінансовій політиці УНСоюзу, він знає усі канали фінансового бизнесу, він являється ще на сьогодні найбільшим і найбільш авторитетною людиною в нашій господарці. Тому я пропоную, щоб він до смерти служив нашій організації своїм досвідом, своїми порадами і своїми вказівками. Без огляду на те, хто буде касиром УНСоюзу, я пропоную, щоб Світла Конвенція вибрала пана Романа Слободянина почесним членом Головного Уряду УНСоюзу, Головного Екзекутивного Комітету і Конвенції з дорадчим голосом".

Цей внесок прийняли делеґати постанням з місць і бурхливими оплесками та відспіванням „Многая літа" для п. Романа Слободяна.

Після цього Головний предсідник Йосип Лисогір вияснив коротко про те, що УНСоюз має для своїх працівників пенсійний фонд, та що кожний, який працює в нашій організації поза 55-ий рік життя та працював 10 або більше років, може дістати пенсію, яка доходить до 25 процентів платні після 25 років праці. Далі він відчитав таку пропозицію:

„Пропоную, щоб пан Роман Слободян був досмертним фінансовим дорадником у Головному Уряді УНСоюзу і його Головній Екзекутиві, та щоб за свою працю, знання і труд одержував 40 процентів своєї платні до смерти. Уважаю, що людина, яка посвятила ціле своє життя для добра й розбудови УНСоюзу може одержати скромну винагороду за свій вклад праці та за свій досвід для добра УНСоюзу".

Цей внесок піддержав д-р Олександер Соколишин, делеґат 204 Відділу і о. Омелян Мицик, делеґат 388 Відділу, після чого його одобрили всі делеґати піднесенням рук та оплесками.

На цьому закінчено пополудневу сесію о год. 4.45 і предсідник Конвенції Іван Флис, закриваючи цю сесію, заповів, що наступна сесія відбудеться ще цього дня вечором, почнаючи від 6.00 години.

ДВАНАДЦЯТА СЕСІЯ

Дванадцяту сесію 26-ої Конвенції УНСоюзу відкрив предсідник Конвенції Іван Флис в п'ятницю, 20-го травня о год. 6 30 вечором і заповів, що черговою точкою буде звідомлення Комісії Просьб, дискусії та ухвали.

ЗВІДОМЛЕННЯ КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Голова Комісії Просьб, делеґат 204 Відділу, Д-р Олександер Соколишин поінформував Конвенцію про те, що Комісія уконституувалася в такому складі:

Олександер Соколишин — голова

о. Омелян Мицик — перший заступник

Степан Бабій — другий заступник

д-р Атанас Слюсарчук — секретар укр. мови

Василь Колодій — секретар англ мови.

Він поінформував, що Комісія відбула чотири засідання, на яких розглянула цілий ряд просьб від організацій та понад 80 індивідуальних прохань від членів, які Комісія передає Екзекутиві для полагодження їх і уділення допомог цим членам. Комісія розглянула прохання від 32 українських центральних організацій Америки і Канади і 26 від інших установ, разом 58 справ. Співпраця була дуже гармонійна, як ствердив Голова Комісії, і за це належиться її членам подяка. Опісля д-р О. Соколишин попросив до слова о. Омеляна Мицика, заступника голови Комісії Просьб.

О. Омелян Мицик зреферував коротко такі справи: Комісія Просьб розглядала прохання і їх вирішувала, визначучи потреби центральних, а не льокальних установ, та звертаючи особливу увагу на потреби молоді, так тут народженої, як і покоління новоприбулих, щоб притягнути їх усіх в ряди УНСоюзу. Підчеркнув, що було справді приємно брати участь у засіданнях нашої Комісії і щиро дякував голові Комісі д-р Соколишонові і другим членам за гарну співпрацю.

Заступник голови Комісії Просьб **Степан Бабій,** якого представив д-р О. Соколишин, сказав, що у Вінніпеґу тепер почують, який близький є нам Батько Союз та що йому на засіданнях Комісії зовсім не здавалося, що він Канадієць, інакший від членів — американців. Вкінці він теж подякував голові і членам Комісії за співпрацю.

Д-р Атанас Слюсарчук, секретар Комісії прочитав звідомлення про розподіл виплат з Народного Фонду, подаючи точно установи та суми їм приділені. Це саме англійською мовою прочитав Василь Колодій, секретар англійської мови, стверджуючи, що було 58 прохань від організацій та 81 від членів. Розділено разом суму $13,350.

В дискусії, яка вив'язалася над сумами пропонованих виплат та над поминеними установами у розподілі Народного Фонду, взяли участь наступні делеґати:

Інж. Лев Боднар (В. 131) запитував, що це за установа Громадський Комітет в Джерзі Сиcті. Запропонував підвищити суму на Укр. Університет в Римі.

Інж. Михайло Харів (В. 157 і 285) підкреслив потребу більшої пожертви на Український Католицький Університет в Римі. Коли ми дали урядовцям платні по 15,000 дол., то таку ж суму можна б пожертвувати на Університет в Римі, закінчив своє слово інж. Харів.

Проф. Іван Михальцевич (В 221) пригадав прохання хору „Сурма", який виступав на концерті в пошану І. Франкові на початку Конвенції

Мґр. Іван Красник (В. 399) порушив справу дотації на дім „Левів" у Шикаґо.

Стефан Филик (В 163) запитав, чому не приділено жадної суми „Тризубові" з Філядельфії.

Інж. Володимир Бережан (В. 114) звернув увагу на великі різниці у приділених сумах різним молодечим організаціям. Запропонував підвищити суми для ОДУМ і МУН.

Микола Мота (В 432) пригадав про поминений МУН з Канади, який видав зі своїх рядів чотирьох міністрів Канади. Радив призначити дотації для тут народженої молоді.

Василь Івацук (В.301) вставився за УВУ і бібліотекою ім. Симона Петлюри, яким, на його думку, треба признати більші уми.

Микола Сенчишак (В. 131) звернув увагу, що на курси на Союзівці не повинні бути вжиті гроші з Народного Фонду та що не випадає приділяти комунебудь датків на суми по 25 дол.

Д-р Микола Сидор-Чарторийський (В. 485) запропонував, щоб делеґати віддали по 1 процентові від своїх дієт і вислали це разом як дар на Український Університет в Римі.

Роман Ваврів (В. 432) запропонував збільшити дотації для МУН, якого танцюристи виступали на конвенційному бенкеті.

Роман Припхан (В. 399) твердив, що він оборонає справ спорту і тому пропонує збільшити даток на Українську Спортову Централю Америки і Канади. Взагалі обстоює потреби молоді і молодечих та спортових організацій.

Павло Дорожинський (В. 450) запропонував, щоб підвищити загальну суму на 15,000 дол. і тоді попросити Комісію, щоб відповідно до того попідвищувала датки.

Іван Антушак (В. 161) запропонував замкнути дискусію, що й проголосовано. Більшість віддали голоси за закриттям дискусії при двох голосах проти.

Тоді предсідник Конвенції Іван Флис попросив до слова д-р Олександра Соколишина, щоб він дав вияснення та відповіді на порушені в дискусії справи.

Д-р Олександер Соколишин, голова Комісії Просьб:

Ваші завваги є слушні, але наш експерт і дорадник п. Роман Слободян звернув нашу увагу на 65-ту сторінку Конвенційного Звіту, де є зіставлення пожертв, що УНСоюз приділяв різним організаціям за чотири роки. Коли ці затверджені сьогодні суми УНСоюз буде виплачувати через чотири роки, тоді ці організації дістануть значно більші суми.

На Український Народний Університит сума мала, але ми розпоряджали сумою 10.000 дол., а ми вже її перейшли. Від деяких із цих організацій, що за них тут впоминалися, ми не одержали жадного прохання про приділення їм якоїсь суми із Народного Фонду. Відносно дому „Левів" зайшло непорозуміння, бо в проханні виглядало, що йдеться про закуп шерів і тому ми хотіли скерувати це письмо до Екзекутиви УНСоюзу. Це вияснено і ми вже вміжчасі приділили на цю ціль 100.00 дол. Вкінці д-р Соколишин попросив о. Омеляна Мицика подати деякі вияснення про засади, застосовані при розділі Народного Фонду.

О. Омелян Мицик, заступник голови Комісії, потвердив, що призначені суми — це 25 процент із того, що організації одержать за чотири роки. Але, хочу бути щирим: коли б ми не здобули в будучності досить членів, то і цих сум не дістануть організації в наступних роках, бо не буде з чого давати. На льокальні організації та установи ми із засади не приділяти датків. Відносно хору „Сурма" я не був за датком для нього, бо хор дістав гроші зі вступів їхнього концерту. Коли секретарі і організатори заробять більше грошей для УНСоюзу, тоді й зможе УНСоюз більше роздавати. Нехай в першу чергу росте УНСоюз і на це вперше чергу треба нам грошей". „Дайте наперед гроші на працю організації на урядовців, на організаторів, а коли Союз буде добре рости, тоді й будемо роздавати більше грошей". Закінчив о. О. Мицик.

Д-р Олександер Соколишин подав дальші вияснення про рішення Комісії: На український Католицький Університет не можемо дати 15.000 дол , бо це були б всі гроші з Народного Фонду і тоді ми не могли б дати вже жадній іншій установі чи організації якогось навіть малого датку.

Шпиталь в Кергонксоні, на який признано пожертву, це сусідний шпиталь до „Союзівки" і він опікується хворими гостями зі „Союзівки". Громадський Комітет в Джерзі Сиcті, це організація, до якої належить УНСоюз вже понад 30 років і там йому випадає дати якусь пожертву. Музей в Бавнд Бруку це новий український музей, який відкривається 7-го липня. Ним опікується Владика Мстислав і в цьому музеї будуть зберігані цінні українські історичні пам'ятки, які мають вже по 400 і 500 р. Щодо „Союзівки" треба признати, що вона робить велику культурно-освітню працю своїми курсами і іншими імпрезами.

До цього додав ще вияснення о. Омелян Мицик, інформуючи, що Владика Мстислав віддає свій час на упорядкування і взагалі організування цього музею. Це буде початок великого українського музею. Владика одержав зі Світової Виставки в Ню Йорку 500 скринь, в яких будуть зложені цінні пам'ятки ще з часів Мазепи.

Інж. Михайло Харів знову пригадав справу Українського Університету у Римі, звертаючи увагу на те, що тут піднесено платню одному службовикові з 6.000 дол. на 13.00 дол., а ми кажемо, що не маємо грошей на Університет.

Інж. Степан Куропась, заступник гол. предсідника пригадав справу пожертви на резиденцію шикаґівського єпископа, який досі не має нічого іншого, тільки скромну хату. Хор „Сурма дістав тільки гроші на закуп строїв, а дохід з концерту пішов на Літературний Фонд.

Роман Припхан (В. 399) звернув увагу, що був внесок оподаткуват'и кожного делеґата на 1 процент із його дієти на Університет. Чому цей внесок не був підданий під голосування?

О. Петро Мелех (В 342) запропонував закрити дискусію і підвищити загальну суму пожертв з Народного Фонду на 15,000 дол. та попросити Комісію, щоб тоді відповідно справила, тобто попідвищувала деякі дотації.

Більшість делеґатів, за винятком двох проти, віддали свої голоси за цим останнім внеском.

Комісія Просьб, на основі цього рішення, остаточно устійнила листу і суми пожертв в такому порядку:

СПИСОК ОРГАНІЗАЦІЙ ЯКИМ ПРИДІЛЕНО ДОТАЦІЇ З НАРОДНОГО ФОНДУ УНСОЮЗУ
затверджені 26-ю Конвенцією УНС в Шикаґо
в травні 1966 року.

1. Український Конґресовий Комітет Америки — УККА	$ 1500
2. Комітет Українців Канади — КУК	250
3. Курси Українознавства на Союзівці	1000
4. Українська катол. Катедра у Філядельфії:	1500
5. Українська православна Катедра у Філядельфії св. Володимира:	1000
6. Зєднаний Українсько-Американський Допомоговий Комітет — ЗУАДК	500
7. Колеґія св. Василія Великого в Стемфорді	500
8. Українська Православна Церква — Пам'ятник в Бавнд Бруку	500
9. Пласт — Америка:	500
10. Пласт — Канада:	200
11. Спілка Української Молоді — СУМА — Америка:	500
12. Спілка Української Молоді — СУМ — Канада	200
13. Фонд ім. митрополита Івана: православні богослови ЗДА:	150
14. МУН Канада і ЗДА (Молоді Українські Націоналісти)	150
15. Об'єднання Демократичної Української Молоді — ОДУМ в ЗДА:	150
16. Наукове Товариство ім Шевченка в ЗДА:	500
17. Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді	100
18. Українська Вільна Академія Наук в ЗДА:	500
19. Українська Вільна Академія Наук в Канаді	100
20. Американський Червоний Хрест	250
21. Дівоча Академія в Факс Чейс, Па.:	150
22. Спортова Централя Америки і Канади:	150
23. Громадський Комітет в Джерзі Сиcті:	100
24. Ветеранський шпиталь в Елленвіл:	100
25. Український Вільний Університет — УВУ	250
26. Український Музей в Бавнд Бруку	250
27. Фонд Катедри Українознавства в ЗДА:	300
28. Дівоча Академія в Сльовтсбурґу, Н. Й.:	100
29. КОДУС — Комісія Допомоги Українському Студентству:	150
30. Акція Діти - Дітям:	25
31. Спортове Товариство УСК — Ню Йорк:	150
32. Український Католицький Університет в Римі	1000
33. Український Літературний Фонд в Шикаґо:	100
34. Асоціяція Працівників Української Культури Північної Америки:	125
35. Український Олімпійський Комітет (О. Зінкевич):	25
36. Український Музей в Шикаґо:	100
37. Українська Вища Школа (Гайскул) Дітройт):	150
38. Літературно Допомоговий Фонд — Ню Йорк:	75

39. Інститут Східно Европейських проблем — Укр. секція — Джан Керол Унів	100
40. Зарево в Америці:	25
41. Товариство Укр. Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ):	25
41а. Українська Католицька Церква в Омага, Небраска:	25
42. Українська Капеля Бандуристів — Дітройт:	100
43. Український Журнал „ЕКРАН" з Шикаго:	25
44. Українська Бібльотека ім. С. Петлюри - Париж	25
45. Альманах „Сільський Господар":	25
46. Українська Православна Церква в Річмонд:	25
47. Піклувальний Дім для старших-емеритів в Шикаго:	100
48. Організація Оборони Лемківщини:	50
49. Орган Організації Оборони Лемківщини „Лемківські Вісті":	50
50. Журнал „Український Історик":	50
51. Об'єднання бувших вояків — Філядельфія: —Відпочинковий Дім:	50
52. Університет у Ватерло — Канада — Українська Секція:	100
53. Український Бібліографічний Центр в Ню Йорку — Укр. Інст. Америки:	100
54. Продукція українських документальних фільмів — Кулинич:	150
55. Отці Студити — Вінніпеґ, Канада — на малювання церкви:	50
56. Осередок Культури і Освіти Вінніпеґ, Канада:	50
57. Українська Секція Славстики — Університет в Отаві, Канада:	50
58. Український Спортовий Клюб „ТРИЗУБ" Філядельфія:	100
59. Український Студентський Архів — Балтимор (О. Зінкевич):	25
60. Україністика при Пенсильвенськім Університеті:	100
61. Українська Православна Колеґія св. Андрея — Канада:	250
62. Українська Католицька Дієцезія — Шикаго:	250
63. Українська Православна Церква св. Покрови в Філядельфії:	50
64. Дім Спортового Товариства „Леви" — Шикаго:	100
Разом:	**$ 15.400**

Пояснення; Комісія діяла на основі параграфа 23-го Статуту УНС із 1954 р будучи обраною 26-ю Конвенцією УНС в травні 16-го, 1966 р. в Шикаго. За основу в розподілі дотацій з Народного Фонду УНСоюзу, взято звіт Головного Уряду УНС за 1962-65 на 26 Конвенцію УНС, стор. 65-66 та 65 прохань усних і письмених від українських організацій Канади і ЗДА. Також переглянуто 82 індивідуальні прохання від членів УНС, включно з одним від не-члена (сліпого українця) які передано для полагодження касиром Головного Уряду УНС в Джерзі Ситі.

Делегати однозгідно апробували звіт Комісії Просьб і її розподіл датків із Народного Фонду.

ПЛАТНЯ ДИРЕКТОРА КАНАДІЙСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

На апеляції зі сторони канадійських делегатів предсідник Конвенції Іван Флис заповів, що справу платні третього заступника головного предсідника від Канади має обговорити і устійнити Конвенція. Тому він закликав делегатів висловитися в цій справі та вирішити її остаточно.

Богдан Зорич, головний радний Канади, подав виєснення відносно повновластей канадійського заступника головного предсідника, який мав би рівночасно виконувати обов'язки Директора Канадійської Канцелярії та заявив, що цьому репрезентантові координаторові всієї союзової, а зокрема організаційної праці УНСоюзу та ки належиться постійна вирішена Конвенцією платня.

Роман Припхан, делегат 399 Відділу поставив запитання, чому перший і другий заступники головного предсідника з Америки не є платні, а канадійський мав би діставати платню? Чи він покине свою іншу працю і буде виконувати якусь означену працю для УНСоюзу?

Головний предсідник **Йосип Лисогір** вияснив, що ми маємо в пляні і знаємо, що нам конечно треба розвинути широку організаційну працю на терені Канади. І тоді, коли цей заступник предсідника і Директор Канадійської Канцелярії почне так для нас працювати, віддаючи ввесь свій час для УНСоюзу, то, очевидно, ми мусітимемо дати йому відповідну платню.

Інж. Володимир Бережан, делегат 114 Відділу завважив, що заступники предсідників не є платні, тому й канадійському можна б платити якусь постійну платню лише як Директорові Канадійської Канцелярії.

Мгр. Мирослав Кальба, делегат 226 запропонував передати цю справу платні на засідання Екзекутиви, коли буде теж вирішене питання, яка буде праця цієї особи.

Петро Ґенґало, делегат 397 Відділу радив, щоб запропонувати третьому заступникові таку саму платню, як головному секретареві УНСоюзу.

Адв. Іван Панчук, дорадник Статутової Комісії забрав слово, щоб порадити, що найкраще справу платні Директора Канадійської Канцелярії, а не заступника предсідника для Канади, передати на рішення самої Екзекутиви.

Цю пропозицію піддержав мгр. Михайло Ковальчук.

Микола Мота, делегат 432 Відділу, заявив, що канадійці хочуть, щоб їхній заступник головного предсідника не був покривджений, тому цю справу треба вирішити.

О. Петро Мелех, делегат 342 Відділу висловився за внеском Миколя Моти з тим, що на його думку Директорові Канадійської Канцелярії треба признати платню рівну новому членові Екзекутиви.

Мгр. Михайло Ковальчук делегат 239 Відділу знову забрав голос, обстоюючи, що всі заступники гол. предсідника не є платні, тому він думає, що платити можна б в даному випадку цій особі, як Директорові Канадійської Канцелярії.

Василь Іванцук, делегат 301 Відділу звернув увагу, що делегати дискутують на цією справою і поминули виєснення в цій справі, що їх дав Головний предсідник Йосип Лисогір. Отже треба спершу вирішити, які будуть обов'язки цього нового урядовця в Канаді.

Володимир Запаранюк, делегат 484 Відділу завважив, що не можна прирівнювати праці Директора Канадійської Канцелярії до праці Головного секретаря УНСоюзу та що, на його думку, платня 8,000 дол. для нього була б правильна. Він підкреслює, що це його внесок.

Предсідник запитав, хто цей внесок піддержує, але не було нікого бажаючого піддержати цей внесок, тому він перепав.

Павло Дорожинський, делегат 450 Відділу запропонував закрити на цьому дискусію і більшість делегатів віддала голоси за його внеском.

Тоді предсідник Конвенції поставив два внески відносно висоти платні Директора Канадійської Канцелярії під голосування.

За першим внеском, щоб передати цю справу до вирішення Екзекутиві голосувало 287 голосів, а за другим, щоб признати Директорові Канадійської Канцелярії платню однакову як Членові Екзекутиви — 26 голосів.

Згідно з вислідом цього голосування, справу платні Директора Канадійської Канцелярії рішено передати для полагодження Екзекутивному Комітетові УНСоюзу.

В тому часі на залю нарад ввійшла в супроводі заступника гол. предсідника інж. Степана Куропася пані **Марія Малевич, колишня заступниця головного предсідника УНСоюзу**. Представляючи її, інж. С. Куропась сказав, що пані Малевич і її чоловік були союзовими піонерами, завдяки яким зростав Союз та що син пані Малевич був американським генералом, який попав у війні на Корегідорі у полон японців. Тепер він перебуває у Пакістані, де завідує як інженер архітект великими будовами. Ми можемо бути горді, сказав інж. Куропась, що ми — українці мали також свого американського генерала.

Марія Малевич, бувша заступниця головного предсідника виголосила таку коротку промову до делегатів:

Пані і Панове! Всі ми брати по крові. Я може є найстаршою членкою УНСоюзу. У Піттсбурзі називали мене всюди українською мамою. Ми обоє з чоловіком були активними союзовцями, а я була через 15 років містоголовою. Я вступила до УНСоюзу, коли ще була дуже молодою дівчиною, ще перед 60 роками. Тоді я була додала собі два роки, бо інакше були б мене не прийняли, бо я ще не мала 18 років. Опісля, коли я сповідалася у покійного о. Понятишина і сказала йому, що я зробила, то він відповів мені: Дитино, то не є гріх. Я не даю розгрішення якраз тим, які не вступають в члени УНСоюзу. Муж мій був секретарем Союзу і ходив організувати нові відділи з о. Угорчаком.

Я, як найстарша членка УНСоюзу, бажаю Вашій Конвенції всього найкращого і багато успіхів. Мушу сказати, що покійний Капітула був би в гробі перевернувся, як би почув таку бурхливу Конвенцію, як ця Ваша. Коли я була Заступницею головного предсідника, я їздила що три місяці до Головної Канцелярії і все їм тоді говорила, що члени Екзекутиви повинні платити собі тільки за кошти подорожі, а не дієти. Я казала, нехай вони менше їздять, щоби теж Головні Урядовці могли їздити і щось написати у своїх звітах.

Вислухавши промови пані Марії Малевич, делегати оваційно оплескували її та заспівали „Многая Літа".

Після цього предсідник Конвенції Іван Флис прочитав привітальну телеграму від Митрополита УПЦ Іоана Теодоровича такого змісту:

„До 26-ої Конвенції Українського Народного Союзу: Нехай Бог благословить Вашу Конвенцію та наділить Вас усіх мудрістю та силою служити нашому народові.
Митрополит Іоан".

Предсідник Конвенції Іван Флис попросив вкінці сесії до слова двох кандидатів у виборах у Філядельфії: адв. Тому Дармопрая, делеґата та члена Статутової Комісії, який кандидує від республіканської партії на конґресмена у Вашинґтоні і Івана Одежинського, головного радного УНСоюзу, який кандидує на стейтового конґресмена у Пенсильвенії. Обидва представлені кандидати виголосили до делеґатів короткі промови, висловлюючи в них свою вірність УНСоюзові та українській справі.

Тоді попросив предсідник Конвенції Іван Флис до слова голову Виборчої Комісії о. **Богдана Смика**, який заповів, що зараз будуть роздані делеґатам бальоти та відбудеться друге голосування — вибори Головного Уряду УНСоюзу. Перед роздачею бальотів о. Богдан Смик подав короткі вияснення, як маркувати бальоти та запримітив, що на бальотах зайшли малі похибки у порядку кандидатів на членів Контрольної Комісії і подав їх правильний порядок на підставі першого голосування.

Після цього відбулося голосування, яке закінчилося о год. 10-ій вечором. Тоді закінчено цю дванадцяту сесію 26-ої Конвенції і предсідник Конвенції заповів, що наступна сесія почнеться в суботу рано о год. 9.30.

ТРИНАДЦЯТА СЕСІЯ

Тринадцяту сесію 26-ої Конвенції УНСоюзу відкрив предсідник Конвенції Іван Флис в суботу, 21-го травня о год. 9.30 ранком. Він заповів, що це остало кількох зголошених делеґатів із внесками та ухвалами для добра організації і тому він їх спершу попросить до слова.

Мирослав Петрів, делеґат 479 Відділу поставив внесок, щоб зобов'язати Екзекутиву УНСоюзу виготовити на письмі інформації про Український Народний Союз, які допомогли б пропаґувати нашу установу серед ширшого круга нашого громадянства. Тому в цій пропаґандивній брошурі повинні бути подані інформації не лише про забезпеченеву діяльність УНСоюзу, але й про громадську та політичну, та про його матеріяльні допомоги — датки на різні народні цілі з Народного Фонду, суми виплачених допомог членам, суми виплачених досі дивіденд і т. п. Також в цій інформативній брошурці повинні бути подані факти про працю УНСоюзу для української справи взагалі та його всесторонню діяльність для добра українського народу. Всі ці факти важні, бо вони доможуть нам переконати кандидатів стати членами УНСоюзу.

Мирон Сірий, делеґат 281 Відділу поставив внесок заплянувати і перевести реорганізацію Відділів, звертаючи особливу увагу на недіяльні та чисельно малі Відділи, щоб їх злучити з другими місцевими Відділами, коли такі є; зактивізувати їх і побільшити число членів, коли це одинокий Відділ в даній місцевості. Він теж запропонував у цьому внеску районізацію Відділів, тобто розподіл членів поміж Відділами, які їм найближчі.

Цей внесок був піддержаний та апробований більшістю голосів.

Василь Іванцук, делеґат 301 Відділу прочитав наступні внески:

1. Побільшити число сторінок „Свободи" нашого союзового органу.

2. Побільшити число сторінок дитячого журналу „Веселка" та зорганізувати його кольпортаж.

3. Розпочати друк дитячих книжечок побіч журналу „Веселка".

4. Опрацювати плян праці для Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу, щоб вони відогравали ширшу ролю також в громадському житті.

5. Опрацювати правильник праці для Відділів, визначуючи конкретно завдання для кожного члена відділової управи.

6. Поширювати пропаґанду завдань нашої організації, використовуючи також місцеві радіопроґрами.

Іван Бараник, делеґат 21 Відділу запропонував, щоб до Відділів, залягають з вкладками поза 20-ий день наступного місяця вислати представника Головного Уряду чи Головної Канцелярії і на місці прослідити такі справи, щоб не допустити до спізнень на 3 і більше місяців.

Цей внесок підтримав Андрій Триш делеґат 20-го Відділу і його апробували делеґати більшістю голосів.

Евстахій Гомотюк, делеґат 277 Відділу подав такі побажання до Головного Уряду:

1. Зрівняти висоту девіденди на виплачені грамоти із дивідендами інших кляс активних членів.

2. Впровадити грамоти у двох мовах, бо цього домагаються члени.

3. Впровадити, якщо можливо, такі грамоти кляси Е-18, які по їх дозрінню давали б право власникам одержати позичку у подвійній сумі грамоти на низьких відсотках за запорукою їх батьків і ці позички мали бути сплачені по закінчені студій цих членів.

Павло Дорожинський, делеґат 450 Відділу, поставив наступні внески:

1. У зв'язку із підготовкою і скликанням Світового Конґресу Українців, що їх зараз ведуть наші централі УККА і КУК, 26-та Конвенція УНСоюзу схвалює ідею скликання СКУ та заявляє їм свою повну підтримку.

2. 26-та Конвенція схвалює потребу збільшення об'єму щоденника „Свобода", а тим самим і збільшення ціни передплати для нових членів, тобто членів, які вступають до УНСоюзу, як нові члени. Одночасно зобов'язується всіх тих дорослих членів, які були звільнені від передплати „Свободи", щоб вони стали передплатниками „Українського Тижневика". Схвалюємо підвишку в ціні передплати „Українського Тижневика" на 25 центів.

3. Конвенція доручає Головному Урядові збільшити Стипендійний фонд.

4. Конвенція схвалює посилення акції збірки фондів на Катедру Українознавства.

В дискусії над внеском відносно збільшення ціни „Свободи" забрали участь наступні делеґати:

Володимир Борискевич-Бойд, делеґат 94 Відділу, запропонував зобов'язати до передплати „Свободи" всіх членів у Канаді.

Василь Іванцук, делеґат 301 Відділу дораджував дати дотацію із інших союзових фондів на „Свободу", бо підвишка в ціні „Свободи" і цим самим вкладок утруднить приєднування нових членів.

Головний предсідник Йосип Лисогір забрав слово у дискусії та закликав до більшого зрозуміння для „Свободи". Він вияснив, що кошти на все значно зросли, а ми все ще беремо за „Свободу" таку низьку ціну, як це було багато років тому. Тим більше, що УНСоюз вже знизив вкладки та значно збільшив членські дивіденди. Тепер, коли УНСоюз мусітиме докладати до „Свободи" за своїх членів, мабуть прийде до того, що треба буде зменшити дивіденду. Так, чи інакше, воно буде покрите із вкладок чи грошей членів. Як ми можемо видавати „Свободу" за таку низьку ціну, а при тому всі ви хочете, щоб поліпшити її, поміщувати більше матеріялу, чи навіть друкувати 8-сторінкову газету. Чому, коли ми пропонуємо вищу ціну передплати тільки для нових членів, Ви все ще протестуєте? Гол. предсідник закликав делеґатів зважити ці справи і таки піддержати цей внесок, щоб дати змогу щось зробити для членів, згідно з їх вимогами.

Анна Дубас делеґатка 133 Відділу ствердила, що теперішня ціна „Свободи" для членів тільки 3 центи за число, та запитувала членів, де можна тепер дістати газету за таку ціну. Вона піддержала внесок, щоб ціна передплати була 1.00 дол. місячно, а 12.00 дол. річно, впевнюючи членів, що це зовсім не дорого.

Проф. Роман Чучкевич, делеґат 346 Відділу: Ми розуміємо, що „Свободі" треба фондів, щоб її належно розбудувати. Але, коли підвищимо передплату навіть для нових членів, то власне матимемо труднощі здобувати цих нових членів.

Анна Пресковнч, делеґатка 23 і 138 Відділів признає, що робітники, папір, чорнило і все інше коштують тепер значно більше, але вона обстоює при тому, щоб не примушувати членів передплачувати „Свободу".

Володимир Дідик, делеґат 183 Відділу висловився за тим, щоб підвищити передплату до 8.00 дол. річно.

Микола Сенчишак, делеґат 131 Відділу: Ми всі за підвишкою передплати „Свободи", але і проти цього тому, що нам буде тяжко в терені приєднувати нових членів, бо мусимо мати конкуренційні вкладки. Краще не страште нас, що обнижете дивіденду, а зменшіть кошти поїздок Головної Управи, тоді може буде все в порядку. Я заявляюся однак за обов'язком передплачувати „Свободу" для всіх членів у Канаді.

Богдан Зорич, головний радний висловився за підвишкою передплати до 1.00 дол. Відносно канадійських членів він ствердив, що українці в Канаді мають свої організації і свої пресові органи. Але коли „Свобода" буде писати більше про Канаду, тобто про життя українців в Канаді, тоді можна б впровадити теж обов'язок передплачування „Свободи" для канадійських членів.

Петро Пишко, делеґат 385 Відділу запропонував, щоб підвищити передплату на 75 центів місячно і зобов'язати всіх секретарів Відділів її передплачувати.

Інж. Лев Боднар, делеґат 131 Відділу: З прикрістю ствердив я тут, що канадійські члени не передплачують „Свободи". Ось я, наприклад, передплачую канадійські газети і читаю їх. Нехай канадійці пишуть до „Свободи" про Канаду і тоді нехай вони всі її передплачують, бо „Свобода" — це наш найкращий організатор. Ставлю внесок, щоб зобов'язати канадійських членів до передплати, бо не повинно бути різниці між американськими і канадійськими українцями.

Д-р Михайло Данилюк, делеґат 385 Відділу: Прихиляюсь до думки мого передбесідника, щоб дати канадійським членам „Свободу". До тих, що думають, що підвишка перешкодить у приєднуванні нових членів, звертаюся, щоб вони зважили: це ж тільки один долар місячно на цілу родину. А членство в УНСоюзі це не поліса Пруденшел, бо ж наш Український Народний Союз є український. Ми можемо казати, не що ми є найдешевші, але що ми є найкращою українською забезпеченевою установою. Тому піддержую внески, щоб зобов'язати канадійських членів до передплати „Свободи" та щоб підвищити передплату „Свободи" для нових членів до 1.00 дол. місячно.

Павло Дорожинський, внескодавець, звернувся до президії, щоб переголосувати внесок, тобто припинити дискусію і голосувати.

Д-р Олександер Соколишин, делеґат 204 Відділу: Підвишка передплати є потрібна і абсолютно оправдана. Треба тільки піти подивитися на те, в яких умовинах працюють редактори і адміністрація „Свободи". Кімната головного редактора, це не окрема кімната, але тісне приміщення для всіх редакторів. Коли ставимо вимоги до „Свободи", то мусимо дати їм змогу їх виконати.

Василь Верига, делеґат 432 Відділу звернувся до предсідника, щоб спростувати непорозуміння, бо тут говорилося, що в Канаді не передплачують „Свободи". Воно не відповідає правді, бо в Канаді є дуже багато членів, передплатників „Свободи".

Предсідник Конвенції **Іван Флис** відповів на це так: Мені здавалося, що ви в Канаді тримаєтесь українства багато краще, як ми в Америці. Хвалитеся, що маєте там Україну. А як же ця Україна може зростати, як ви не читаєте „Свободи". Ви ж напевно читаєте по-українськи.

Головний редактор „Свободи" **Антін Драґан**: Говориться завжди про 86.000 членів УНСоюзу, але передплатників „Свободи" багато менше. Коли б ми мали 86.000 передплатників, то ми напевно не звертались би до Вас за підвишкою передплати, а ви вже давно мали б 8 сторінок у „Свободі". Ви мали б англійський журнал замість тижневика. Ви мали б також англомовну „Веселку" і Ви мали б цілий ряд інших видань. Ми маємо лише 14.000 членів УНСоюзу, які є передплатниками „Свободи". З них приблизно 11.000 платять по 65 центів місячно, які платять по приблизно 2 центи за газету. 2.000 платять по 30 центів на місяць, то є по 1 центові за газету, та 1.000 платять по 50 центів на місяць. Ці оплати членів за „Свободу" то не тільки що не є для них обтяженням, то є презент для членів від УНСоюзу. Бо передплата їх не вистачає на те, щоб покрити кошт паперу і пошти. Що зробити із 30 працівниками, які в нас є, що зробити із величезними вимогами, які ставите нам і кажете, як газета має виглядати. Що зробити із тим, як деякі наші машини пам'ятають ще, здається, о. Грушку. В таких обставинах важко утримувати „Свободу". Передплата „Свободи" для членів не є обтяженням. Порівнайте лиш їх ціну із ціною передплати нечленів. Можна без сумніву ствердити, яке рішальне відношення має зріст організації до видавництва. Чейже „Свобода" і її видання допомагають Союзові здобувати більше членів та їх вдержувати для Союзу. Ось недавно конвенція однієї братської установи пропонувала, щоб її тижневик перемінити, як не на щоденник, то бодай щоб ця газета виходила два рази в тижні. В минулому році, коли одна братська організація втратила майже 700 членів впродовж трьох місяців, воно мало безпосередній зв'язок з газетою. Хтось з делеґатів радив придбати більше оголошень. Один наш представник пішов до фірми за оголошенням, а йому сказали, що ж ви, летючку видасте? А Ви теж кажете, що в „Свободі" не має що читати, бо багато оголошень, і посмертних і інших. Пані і Панове! За останніх двадцять років ми збільшили „Свободу" вдвоє. Ми також збільшили вдвоє оборот „Свободи" без передплат. Але ми прийшли на край і нема вже ніяких можливостей, нема чарівника, щоб з нічого зробив щось. Муситься щось зробити: я не говорю скільки і як, але Ви мусите нам допомогти. Ви не є лише репрезентантами одного чи другого Відділу. Ви є теж репрезентантами тієї великої установи, якій на ім'я Український Народний Союз. Від „Свободи" Український Народний Союз почався і як би не „Свобода", то його правдоподібно не було б. Я, здається, оповідав Вам минулої Конвенції таку історію про сина, якого мама виховала і він розбагатів. А тоді він післав свою бідну маму на жебри. Та ж Ви бачите, як це виглядє. Ви бачите, що з нічого не можна щось зробити. Коли треба збирати на Пресовий фонд, ми кожного року звертаємось до всіх членів. А нам кажуть, що це ганьба, що це встид, що наша установа мусить іти простягати руку. Що ж іншого має зробити „Свобода", як тільки простягати руку? І не всі, далеко не всі члени УНСоюзу навіть кводра на цю простягнену руку не поставлять. Як же ж можна сьогодні щонебудь зробити? Я цілком розумію Вас. Ви є вояки в полі. Ви мусите до людей іти і ви мусите цих членів здобувати. Тільки, чи Ви справді переконуєте його тільки тим, що коли він буде старший, то Ви звільните його від вкладок? Чи може таки переконуєте його тими арґументами, що наша установа має все те, що мають інші американські установи. Але наша установа має це щось більше: ми маємо „Союзівку", маємо „Свободу", „Веселку" і інше. В краю казали: як про дівчину не говорять, то вона замуж не вийде. Отже, як про нашу установу не будуть говорити, то й Ви члена не дістанете.

Павло Дубас, делеґат 471 Відділу ззявився за внеском підвищити передплату „Свободи" і за тим, щоб канадійських членів трактувати так само, як американських. Я за тим тому, що „Свобода" є наша пропаґандивна газета і вона має зробити роботу для нашого Союзу.

Дмитро Попадинець, делеґат 434 Відділу: Я є за тим, щоб підвищити передплату „Свободи" і зобов'язати передплачувати її канадійських членів. Але ми маємо велику резерву і можемо робити такі інвестиції, щоб заробити на них більше і мати потрібні на все фонди.

Мгр. Іван Геврик, делеґат 445 Відділу: Погоджується з тим, що треба підвищити передплату „Свободи" до 10.00 дол. річно, але є проти того, щоб робити „Свободу" примусовою. Ми маємо організації і газети в Канаді і коли зробимо передплату примусовою, то тільки можемо на цьому втратити в членській кампанії і взагалі членстві.

Іван Флис: Панове; Кажете, що Канада хоче мати віцепрезидента, хоче контрольора, хоче радних та хоче мати рівність з Америкою. Ми ж хочемо власне дати Канаді рівні права.

Володимир Басюк, делеґат 424 Відділу подав такий внесок: „Свобода" є органом УНСоюзу і ми обов'язані винести сьогодні рішення. Тому плян представлений „Свободою" ми повинні прийняти. „Свободу" треба поширювати серед нечленів. Пропоную вирішити тут, що треба вибрати спеціяльну Комісію, яка полагодила б справу „Свободи" і сказала підвищити передплату стільки, скільки буде треба.

Степан Іваницький, делеґат 276 Відділу: ставлю внесок, щоб гроші на „Свободу" взяти із резервового фонду і не підвищувати передплати.

Володимир Борискевич - Бойд, делеґат 94 Відділу: ставлю внесок, щоб підвищити передплату „Свободи" на $ 8.50 річно і зобов'язати всіх членів передплачувати її.

Павло Дорожинський, делеґат 450 Відділу, повторив свій перший внесок, щоб збільшити передплату „Свободи" тільки новим членам на $ 10 00 річно, а передплату „Українського Тижневика" на 25 центів за число. Він вніс теж, щоб усіх членів зобов'язати передплачувати „Свободу".

Головний редактор Антін Драґан завважив до цих внесків, що останній з них пропонує він доповнити так, що члени звільнені — ті, що не читають „Свободи" мали б обов'язок передплачувати „Український Тижневик". Ціна 25 центів за „Український Тижневик" вже є тепер.

Предсідник Конвенції Іван Флис піддав всі три внески під голосування, яких вислід був такий:

за внеском підвищити передплату „Свободи" новим членам до $ 10.00 річно і „Українського Тижневика" на 25 центів із обов'язком передплачувати „У.Т." для всіх народженців Америки — 22 голоси;

за внеском підвищити „Свободу" до $ 8.50 річно з обов'язком для канадійських членів її передплачувати — 87 членів;

за внеском не підвищувати передплати „Свободи" і коли треба взяти на неї гроші з надвишки резерви — 183 голоси.

Згідно з цим перейшов внесок не підвищувати передплати „Свободи" і взяти гроші, коли треба, із надвишки резерви.

Інж. Лев Боднар, делеґат 131 Відділу пригадав, що справу обов'язкової передплати „Свободи" для Канади мали делеґати вирішити це окремо. Він ставить внесок, щоб зробити передплату „Свободи" обов'язковою для канадійських членів і теж зобов'язати тут народжену молодь передплачувати „Український Тижневик".

Василь Верига, делеґат 432 Відділу звернув увагу, що в Канаді є 5,000 дорослих членів, а серед них є 1,000 передплатників „Свободи". Отже процентово їх не менше, як передплатників „Свободи" серед членів УНСоюзу в Америці.

В тому місці головний предсідник **Йосип Лисогір** звернувся до предсідника Конвенції, що Екзекутива просить відтягнути з порядку нарад дальші дискусії та внески в справі „Свободи".

Володимир Зацерковний, делеґат 439 Відділу заявив, що всі члени в Канаді читають „Свободу". Так є в його Відділі.

Йоан Ракочий, делеґат 105 Відділу поставив внесок закрити на тому дискусію. Всі делеґати голосували за цим внеском.

Йоан Ракочий, делеґат 105 Відділу, пригадав, що внесок підвищити секретарську винагороду не був переголосований. Тому пропонує, щоб вирішити це — підвищити секретарську винагороду до 10 процентів від вкладок зібраних в другому і дальших роках.

ПетроЛіщак, делеґат 230 Відділу піддержав цей внесок.

Іван Винник, делеґат 361 Відділу звернув увагу, що він був раніше поставив внесок, щоб підвищити секретарську винагороду на 7 процентів і що цей внесок був прийнятий.

Йоан Ракочий, делеґат 105 Відділу покликався на секретаря Конвенції Володимира Сохана.

Предсідник Конвенції запитав секретаря Конвенції і одержав відповідь, що це було переголосоване, як одна із рекомендацій, запропонованих п. Винником.

Справу вияснив делеґат Іван Винник, який був внескодавцем і він ствердив, що його внески були переголосовані і прийняті.

Предсідник Конвенції Іван Флис потвердив, що вже пригадує собі, що це був один із шости внесків п. Винника і що справді над ними переведено голосування. Він обіцяв провірити ще протоколи рішень в цій справі.

Головний редактор Антін Драган зголосився до слова і звернувся із такою пропозицією до делеґатів:

Пані і Панове! Ви поїдете скоро до дому, бо Конвенція закінчується. А ми будемо мати обов'язок надрукувати протокол із усіх цих наших нарад. Ви знаєте, що в деяких справах було трохи жовчі, багато собі люди говорили, дещо було зайве. Якщоб ми це все опублікували, бо в протоколі воно все одно мас бути, але коли б ми це опублікували в газеті, воно могло б неґативно відбитись на праці і на престижі нашої організації. Тому я би Вас просив, щоб Ви уповноважили Екзекутиву, щоб те що буде друкуватися в протоколі, щоб ми не були зобов'язані друкувати дещо із тієї особистої дискусії, бо це могло б неґативно відбитися на праці нашої організації.

Цей внесок головного редактора Антона Драгана піддав предсідник Конвенції під голосування і велика більшість делеґатів віддала свої голоси за цим внеском, згідно з яким у протоколі публікованім в газеті Екзекутива має уповноваження пропустити ці місця, які вона вважала б шкідливими для УНСоюзу.

Проголосивши вичерпання точки внесків і ухвал для добра організації предсідник Конвенції заявив наступне: Президія 26-ої Конвенції УНСоюзу приймає з вдячністю всі висловлені тут численні пропозиції для добра організації та в імені Конвенції передасть їх новообраному Головному Урядові, як рекомендації для розгляненя всіх можливостей їх здійснити.

Звідомлення Виборчої Комісії

Предсідник Конвенції попросив до слова голову Виборчої Комісії о. **Богдана Смика, який** звернувся до конвенційного збору такими словами:

Світла Президіє і Дорогі Делеґати!

Я попросив тут за президіяльний стіл всіх співпрацівників із Виборчої Комісії, бо хочу тут їм прилюдно подякувати не лише за співпрацю, але і за однодумну співпрацю, а що найважніше, за віддану працю від початку до кінця. Я дозволю собі всіх їх Вам представити також на те, щоб, коли Ви прийдете на наступну Конвенцію, Ви вже знали, що в тих людях, які тут стоять, Ви вже маєте фахівців: о. Микола Харищак, Осип Бакай, Микола Бобечко, Анна Пресковнч, Павло Пирогаяич, д-р Ярослав Бернадин, Петро Генґало, Володимир Дідик, Микола Андрухів і інж. Володимир Тустанівський. Всі вони виказали знання діла і вповні вив'язалися зі своїх обов'язків.

Ми працювали в трьох групах при численні голосів, зробили підсумки і їх підписали, так що всі документи і наш звіт, який тут Вам подаю підписаний всіми членами Виборчої Комісії.

Виборча Комісія дістала з друкарні 518 бальотів.

Роздала голосуючим делеґатам 420 бальотів і знайшла в скринці голосування 420 бальотів.

З одержаних бальотів Комісія частинно уневажнила 5 бальотів, які окремо зложені для евентуального урядового вжитку.

Підчисливши голоси, Виборча Комісія ствердила такий вислід голосування:

На Головного предсідника:

Йосип Лисогір	301 голосів
адв. Роман Смук	119 голосів

На першого заступника гол. предсідника:

інж. Степан Куропась	218 голосів
мгр Іван Телюк	201 голосів

На другого заступника гол. предсідника:

Марія Душник	238 голосів
Анна Герман	178 голосів
уневажнено	4 голоси

На Третього заступника гол. предсідника:
був один кандидат Богдан Зорич

На Головного секретаря:
був один кандидат д-р Ярослав Падох

На Головного касира:

Іван Кокольський	313 голосів
Іван Винник	107 голосів

На Члена Екзекутиви:
був один кандидат Володимир Сохан

На п'ятьох членів Головної Контрольної Комісії:

д-р Володимир Галан	330 голосів
Петро Пуцило	300 голосів
мгр Іван Геврик	270 голосів
Іван Ващук	246 голосів
Іван Іванчук	211 голосів
д-р Василь Вишиваний	181 голосів
Володимир Гірняк	178 голосів

На чотирнадцять Головних Радних:

Тарас Шмаґала	241 голосів
Тарас Шпікула	233 голоси
Стефан Гавриш	231 голосів
Мирон Куропась	222 голоси
Анна Дубас	203 голоси
Володимир Запаранюк	201 голос
Анна Чопик	183 голоси
Марія Демидчук	177 голосів
Гелен Олек	176 голосів
Іван Одежинський	173 голоси
д-р Михайло Данилюк	173 голоси
Андрій Джула	165 голосів
Василь Дідюк і Дмитро Попадинець, кандидати з Канади, які були вибрані вже в першому голосуванні, як обов'язкові два радні з Канади.	
д-р Михайло Пап	144 голоси
Іван Василишин	139 голосів
Ярослав Гук	133 голоси
д-р Олександер Соколишин	127 голосів
Іван Зазворський	127 голосів
Василь Гусcар	119 голосів
Василь Попович	95 голосів
мгр Мирослав Кальба	95 голосів
інж. Іван Скіра	88 голосів
Мирон Сірий	82 голоси
інж. Лев Боднар	82 голоси
Микола Сенчишак	75 голосів
Володимир Борискевич-Бойд	65 голосів
д-р Роман Голіят	57 голосів
інж. Михайло Нич	53 голоси
Петро Ліщак	51голос
Карло Сачко	50 голосів
Михайло Ольшанський	35 голосів

Згідно з поданими вислідами голосування був обраний Головний Уряд УНСоюзу на 26-ій Конвенції в такому складі:

Головний Уряд УНСоюзу

Йосип Лисогір — Головний предсідник (301 голосів)
Інж. Степан Куропась — Перший заступник головного предсідника (218 голосів)
Марія Душник — Другий заступник головного предсідника (238 голосів)
Богдан Зорич — Третій заступник головного предсідника (одноголосно)
д-р Ярослав Падох — Головний секретар (одноголосно)
Іван Кокольський — Головний касир (313 голосів)
Володимир Сохан — Член Екзекутиви (одноголосно)

Головна Контрольна Комісія:

д-р Володимир Галан	(330 голосів)
Петро Пуцило	(300 голосів)
мгр Іван Геврик	(270 голосів)
Іван Ващук	(246 голосів)
Іван Іванчук	(211 голосів)

Головні Радні:

Тарас Шмаґала	(241 голосів)
Тарас Шпікула	(233 голосів)
Стефан Гавриш	(231 голосів)
Мирон Куропась	(222 голоси)
Василь Дідюк	(214 голосів у першому голосуванні)
Анна Дубас	(203 голоси)
Володимир Запаранюк	(201 голос)
Дмитро Попадинець	(186 голосів у першому голосуванні)
Анна Чопик	(183 голоси)
Марія Демидчук	(177 голосів)
Гелен Олек	(176 голосів)
Іван Одежинський	(173 голоси)
д-р Михайло Данилюк	(173 голоси)
Андрій Джула	(165 голосів)

Вкінці цього звіту голова Виборчої Комісії о. Богдан Смик передав побажання членів Виборчої Комісії до Екзекутивного Комітету, що треба на будуче випрацювати правильник для Виборчої Комісії, на основі якого Комісія вела б свою працю, числення голосів та звітування.

Предсідник Конвенції Іван Флис склав короткі ґратуляції всім вибраним членам Головного Уряду Українського Народного Союзу і попросив їх усіх зібратися разом перед президіяльним столом для зложення присяги. Він заповів, що присягу переведе головний касир УНСоюзу, тепер найменований почесним членом Екзекутиви і Головного Уряду пан Роман Слободян.

Головний касир Роман Слободян перед початком присяги заявив, що це його перша почесна функція як почесного члена Екзекутиви і Головної Ради і тоді провів із новообраними членами Головного Уряду таку присягу:

Я, ... присягаю перед Всемогучим Богом і перед Вами, Шановні Делеґати, що я, Головний Урядовець, буду чесно, вірно й совісно сповняти і виконувати всі мої обов'язки й завдання як головний урядовець, що я завжди буду придержуватися, сповняти і слухати правил, реґуляміну й законів статуту Українського Народного Союзу, що буду охороняти й боронити добре ім'я Українського Народного Союзу, що буду старатися дбати про його добробут і по моїй найкращій силі працювати для загального добра Українського Народного Союзу й української спільноти.

Так мені Боже допоможи! Амінь.

Після присяги зроблено Головному Урядові в повному складі спільну знимку.

Тоді предсідник Конвенції Іван Флис ствердив, що вже вичерпано всі точки порядку нарад Конвенції, подякував другим членам конвенційної Президії за співпрацю і поміч у веденні Конвенції, Конвенційній Комісії за підготовку Конвенції, а вкінці найбільше усім Делеґатам і Делеґаткам за терпеливість і вирозуміння та участь в конвенційних нарадах, під час яких вони турбувалися за кращу долю Українського Народного Союзу.

Вкінці він додав: „Знаєте, мені трохи жаль, що вже кінчиться Конвенція. Я з Вами тут зжився, немов би ми зналися не всього один тиждень, але багато років. Ще раз Вам дякую від всіх нас за співпрацю. Вертайтеся здорові додому, щасливо їдьте з Богом і з Богом вертайтеся на слідуючу Конвенцію".

На тому предсідник Конвенції Іван Флис проголосив закриття 26-ої Конвенції Українського Народного Саюзу о год. 12.45 по полудні в суботу, 21-го травня 1966 року.

Конвенцію закінчено співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Цей протокол*) виготовлено на основі записок українського секретаря Конвенції Володимира Сохана та нотаток англомовного секретаря Конвенції Анни Дубас і його узгіднено із звукозаписною стрічкою, яку записав з Конвенції делеґат 367 Відділу Василь Попович.

Згідність записів у цьому виготовленому мною протоколі із ходом нарад стверджую своїм власноручним підписом:

Володимир Сохан,
український секретар Конвенції
і делеґат 287 Відділу

*) Цей протокол, згідно з однодушним рішенням Конвенції, надруковано з деякими скороченнями.

Величавий концерт в честь Івана Франка

У зв'язку з Конвенцією УНСоюзу Громадський Комітет Шикаґівської метрополії влаштував величаву Академію у 50-річчя з дня смерти Івана Франка. Академія відбулася в неділю 15 травня о год 6-ій по полудні у тій самій великій залі готелю Шерман Гавз, в якій опісля відбулися наради Конвенції УНСоюзу. Програму Академії започатковано відіграниям на фортепіяні українського й американського гимнів (проф. Ігор Білогруд), а відкрив Академію коротким вступним словом проф. Адам Антонович, вітаючи конвенційних делеґатів та місцевих громадян, які разом ущерть заповнили велику залю. Святочне слово про Івана Франка виголосили Юліян Е. Куляс англійською та проф. Роман Завадович українською мовами. Пані Рома Турянська з великою майстерністю продеклямувала уривки з поеми Івана Франка „Іван Вишенський". Справжньою атракцією програми був виступ 10-літнього піяніста-віртуоза Богдана Сперкача, який виконав твори Шопена, Бетговена та Косенка. У другій частині програми відомий співак Любо Мацюк виконав при фортепіяновому супроводі проф. Василя Шутя кілька пісень. Члени молодечих організацій ОДУМ, СУМА і Пласту під керівництвом Людмили Боровської віддеклямували поему „Каменярі". На закінчення мистецької програми виступив місцевий репрезентаційний хор „Сурма" під диригентурою професора Івана Трухлого, виконавши чотири пісні; на закінчення хор виконав пісню про Український Народний Союз композиції Михайла Гайворонського до слів Степана Мусійчука. Головний предсідник Йосип Лисогір, що його представив приявним інж. Степан Куропась, дякував організаторам свята та виконавцям програми, в якій, за його словами, виступали наймолодші і найстарші майстри музики і пісні. Закінчилась Академія відспіванням гимну „Не пора".

Конвенційний бенкет

В середу, о год. 7-ій вечора у великій балевій залі готелю Шерман Гавз, де проходить Конвенція, відбувся Конвенційний бенкет з участю численних делеґатів, як також гостей, які оваційно привітали спільний прихід на залю почесних гостей — Архиєпископа Української Православної Церкви ЗДА Владики Мстислава та Екзарха Української Католицької Дієцезії св. о Миколая єпископа Ярослава Ґабра. Бенкет започаткував молитвою канцлер Шикаґівської Дієцезії о. монс. Володимир Паска, а обидва Владики виголосили палкі промови. З американських гостей промовляв відомий знавець української проблематики і приятель української визвольної справи редактор Андерсон із Дітройту. Привітання для Конвенції УНСоюзу виголосили репрезентанти трьох інших братських установ: головний контролер Українського Робітничого Союзу пані Баран, яка відчитала привітального листа від гол. предсідника цієї організації п. Антона Батюка, гол. радний Союзу Українців Католиків „Провидіння" п. Степан Скробач і член Ради Директорів Української Народної Помочі п. Михайло Гікавий. У мистецькій програмі бенкету виступали: квартет „Клюбу Львовян" та танцювальна Група МУН. Під час цих виступів дівчина-мунівка вітала символично Конвенцію УНС хлібом-сіллю. Бенкет, що ним проводив з питомою йому майстерністю заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, закінчено молитвою, яку провів іллинойський декан УПЦ митр. протопресвітер о. Федір Білецький.

На закінчення бенкету відомий наш кінорежисер Ярослав Кулинич уперше висвітлив таки ж на бенкетовій залі опрацьований ним кольоровий та звуковий фільм про Союзівку — Оселю УНСоюзу в Кетскильських горах. Сценарій для фільму написав Іван Керницький, а музичний акомпаніямент приготовив д-р Ігор Соневицький.

У четвер 19 травня з уваги на Свято Вознесення делеґати взяли участь в Богослуженнях у місцевих українських католицьких і православних церквах, після чого від 10-ої год. ранку продовжувались конвенційні наради.

Фільмові артисти Джек Пеленс і Михайло Мазуркі на конвенційному балю УНС

Великою атракцією на конвенційному балю УНС, що відбувся після бенкету, була приявність двох відомих фільмових артистів українського роду — Джека Пеленса і Майка Мазуркі. Обидва артисти прибули до Шикаґа у зв'язку з підготовою плянованого ними фільму про Івана Мазепу у співпраці з відомим нашим каліфорнійським громадянином та делеґатом на Конвенцію п. Миколою Новаком.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Список Ч. 78

А. К. Сивен	С. Вук	Я. Гніздовський
С. Отрок	Е. Чернобіл	Г. Волошин
М. Мандзій	М. Глова	Н. Волошин
Б. Гичко	Т. Шепінський	М. Волошин
М. Смерека	І. Саноцький	І. Кост
М. Плечій	Д. Зазуляк	Р. Волчук
М. Плечій	М. Голінко	Р. Волчук
Н. Рубич	М. Пятак	Р. Волчук
Г. О. Семчишин	Р. О. Пятак	В. Когутяк, др
М. Семчишин	А. Чудак	С. Гуцал
І. Семчишин	С. Г. Баррет	В. Запаранюк
М. Логаза, др.	С. Балубаш	В. Рабарський
А. Шмокалюк	П. Л. Галущак	М. Худик
В. Демко	А. Дорогий	В. Гнатів ст.

Сума проголошених чеків 130.65
Раніше проголошено 21,565.83
Разом 21,696.48

Список Ч. 79

Б. Гелета	С. Федорак	І. Бандура
Я. Гелета, др.	Б. Семків	М. Мулькевич
П. Гривняк	Б. Семків	І. Вільчинський
А. Кедринський	Т. Гатлан	А. Добош
О. Коропецький	І. Городиський	Т. Тилавський
А. Дудар	О. Городиський	Л. Шморгун
М. Дудар	М. Гошуляк	О. Колінко
А. Трушко	М. Мацюк	І. Доросевіч
М. Сталинський	С. Стефанюк	Е. Апонюк
А. Запаранюк	К. Качмар	

Сума проголошених чеків 118.60
Раніше проголошено 21,696.48
Разом 21,815.08

Список Ч. 80

М. Чернець	І. Штогрин	І. Красник
О. Павлюк	А. Мальгівський	З. Дзядик
І. Кривий	М. Добош	В. Голойда
П. Р. Ярема	Ф. Козан	В. Бойко
Ю. Козяк	І. Казім	В. Шлапак
П. Федик	І. Кобзей	І. Печенюк
І. Ткач	С. Гасяк	І. Мила, д-р
І. Малько	С. Ковалевич	В. Вірщук, д-р
Г. Подоляк	І. Якимяк	А. Хрептовський д-р
І. Мерфей	І. Запко	В. Васко
О. Маст	С. Запко	М. Крищишин
П. Чмир	С. Чичук	

Сума проголошених чеків 113.70
Раніше проголошено 21,815.08
Разом 21,928.78